

Mark De Bie

# VLUCHT DE ACHTERFLAP EN 'T LIEGEN

KOMEDIE

Personages:

Fons Van Biesen (Fonzie)  
zijn vriendin Saskia  
zijn directeur  
een buurvrouw  
de echtgenote Karola

decor

een appartement in een flatgebouw

verhaallijn

Fonzie leeft - op proef - gescheiden van zijn vrouw Karola. Saskia is meteen na de scheiding bij hem ingetrokken. Alles gaat goed tot hij het bezoek krijgt van zijn werkgever, die hulp komt vragen in verband met een computerfraude. Fonzie mag dan al een knap programmeur zijn, en een redelijk fatsoenlijk man, hij heeft ook een vervelend gebrek: hij kan moeilijk de waarheid zeggen. Ook nu liegt hij erop los: hij vertelt zijn baas eerst dat hij alleen thuis is, vervolgens, als die baas de aanwezigheid merkt van Saskia, dat dat zijn vrouw Karola is. En er volgen nog leugens die alle tot misverstanden leiden.

creatie

*Vlucht de achterflap en 't liegen* is een geactualiseerde versie van *Ik ben wel gek maar niet gek*.

\* \* \*

## EERSTE DEEL

Saskia is net van haar werk gearriveerd; ze doet haar mantel uit en hangt hem aan de kapstok. Fonzie ligt op de sofa; hij heeft het koud en trekt het deken tot onder zijn kin.

|        |                                                                                                                                                                    |
|--------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| SASKIA | In de badkamer, snoesje.                                                                                                                                           |
| FONZIE | Dom, ik weet het.                                                                                                                                                  |
| SASKIA | Wat moest jij bij het plafond van de badkamer? Je doet al lang geen turnoefeningen meer. Behalve met mij, heb je verleden week nog gezegd. En niet in bad, maar... |
| FONZIE | Saskia, breng me niet in de war.                                                                                                                                   |
| SASKIA | Nee, snoes. Ik zwijg al. Ik zwijg als een giraf. Zeg jij het maar.                                                                                                 |
| FONZIE | Ik weet niet meer waar ik was.                                                                                                                                     |
| SASKIA | Bij het plafond. Je schoof naar beneden. En toen brak je een wervel.                                                                                               |

FONZIE Ik brak geen ... Moet ik je nu echt alles uitleggen?

SASKIA Ja, Fonzie. Van a tot b.

FONZIE (reageert al lang niet meer als Saskia zich weer eens verspreekt) Ik verschoof een tussenwervelschijf die op haar beurt op mijn heupzenuw begon te drukken.

SASKIA (meelevend) La bamba!

FONZIE De heupzenuw! De gevoeligste zenuw van het lichaam.

SASKIA Gisteravond had je 'r een die nog gevoeliger was. (tikt hem speels aan)

FONZIE Auw!

SASKIA Is het zo erg?

FONZIE Erger dan een kind kopen.

SASKIA Waarom zeg je dat? Ik neem toch de pil?

FONZIE Ik kan in elk geval niet zo gaan werken. Hij vermoordt me.

SASKIA Wie?

FONZIE De klep.

SASKIA De klep?

FONZIE De directeur. Heb ik je nooit over de directeur verteld?

SASKIA Nooit. Jij vertelt nooit wat. 't Is hier soms zo stil dat je een muis kan horen vallen. Waarom vertel je me zo weinig, snoes? Ik ben al vier weken, drie dagen en zes uur bij je en ik weet niet eens waar je werkt. (gaat weer bij hem liggen) Of hoe lang jullie al uit elkaar zijn, Karola en jij.

FONZIE Vier weken, drie dagen en zeven uur.

SASKIA Ik weet zelfs niet van wie je nu houdt. Nu. Zeg het me. (plaagt hem)

FONZIE Auw!

SASKIA Ik zal 's kijken hoe graag je me ziet. (hoopvol het deken wegnemend) Je hebt mijn pyjama aan!

FONZIE Die van Karola.

SASKIA Jij draagt anders nooit een pyjama. Van wie?

FONZIE Van Karola.

SASKIA Slaap ik in een pyjama van je vrouw?

FONZIE Nooit op gelet.

SASKIA                      Natuurlijk niet. Ik doe hem pas aan als jij ingeslapen bent. (neemt hem lief vast)

FONZIE                      (gsm rinkelt) Dat zal ze zijn! (neemt gsm; hoopvol) Karola?! ... Oh. Scheirlinck ... Wat? ... (ongerust) Nu al? Nu al inspectie? (moeizaam recht) Ik ben nog maar een dag afwezig! ... Ik heb ze vanmorgen toch alles verteld? ... Precies. Dat heb ik ook gezegd. ... Ja ik weet het, Scheirlinck, het is dom. ... Ik ben nooit eerder van een trap gedonderd. ... Okay, okay. Doe ze allemaal de groeten. ... Jawel! ... En donder niet van de trap.

SASKIA                      Ben jij van de trap gedonderd?

FONZIE                      Ze mogen niet weten dat ik van het bad geschoven ben, want dan weten ze gelijk dat ik de badkamer aan het veranderen ben. (gaat weer liggen)

SASKIA                      Ben jij ... (gaat onmiddellijk kijken achter deur-badkamer) ... Fonzie! Dit is het epileptisch centrum van een aardbeving.

FONZIE                      Ik ben een nieuw plafond aan het leggen.

SASKIA                      En waarom mag ik dat niet weten?

FONZIE                      Ik weet niet of het mag.

SASKIA                      Plafonds leggen mag, Fonzie. Liegen, dat mag niet.

FONZIE                      Als jij de klep kende, zou je af en toe ook liegen.

SASKIA                      (lief) Jij liegt altijd. (ongerust) Lieg je ook als je zegt dat je van me houdt? Hou je van me? (dicht bij hem, hoopvol) Wil je dat pepervlekje nog eens zien, je weet wel: achttien komma zeven centimeter onder mijn navelknopje? (wil hem hartstochtelijk omhelzen)

FONZIE                      Auw!!

Saskia springt recht. Fonzie rolt uit sofa, en schreeuwt van de pijn. Hij klautert met veel vertoon recht; hij blijft een beetje voorovergebogen staan.

SASKIA                      Fonzie? Kan ik iets anders voor je doen?

FONZIE                      Nee. Ja.

SASKIA                      Zeg het, snoes. Wat kan ik voor je doen?

FONZIE                      Niets.

SASKIA                      Niets?

FONZIE                      Karola bellen.

SASKIA                      Karola bellen?

FONZIE                      Met jouw gsm. Als ik met mijn toestel bel bel, neemt ze niet op.

SASKIA Ik ken haar nummer niet. Alleen dat van haar pyjama's. Extra large. Waarom moet ik je vrouw bellen?

FONZIE Omdat ... Laat maar.

SASKIA Het mag, hoor. Het is tenslotte je vrouw. Ze mag weten dat je gevallen bent.

FONZIE Laat maar!

SASKIA Nee nee. Het blijft je vrouw. Adam en uit.

FONZIE Het blijft mijn vrouw. Oké dan. 0486...

SASKIA (tikt cijfers in) 0486...

FONZIE Het blijft mijn vrouw.

SASKIA Een beetje toch.

FONZIE Een beetje. 68 65 23.

SASKIA Hou je ook een beetje van mij, Fonzie? 86 hoeveel?

FONZIE Laat maar. Misschien antwoordt ze weer niet.

SASKIA Weer niet? Heb je haar al gebeld?

FONZIE Ja. Nee. 't Is te zeggen...

SASKIA Niet liegen, Fonzie.

Er wordt aangebeld.

SASKIA Fonzie?

Fonzie hinkt tot aan de haldeur; opent het kijkvenstertje, kijkt en schrikt.

SASKIA Fonzie?

FONZIE Ssst!!!

SASKIA (stil) Fonzie?

FONZIE Het is ...

SASKIA Toch de politie niet?

Er wordt weer aangebeld.

SASKIA Fonzie. Ze bellen weer.

FONZIE Wat?

SASKIA Ze bellen weer.

FONZIE Ze bellen weer. (opent nogmaals het kijkvenstertje en kijkt; reactie van angst)

SASKIA Het is misschien de dokter.

FONZIE Ssst!!!

SASKIA (fluisterend) Het is misschien de dokter.

FONZIE Wat? Ja. Ja!! Het IS de dokter.

SASKIA Ben je bang voor de dokter?

FONZIE Wat? Bang? Helemaal niet. Jawel! Als de dood!

SASKIA Hij mag je geen pijn doen, snoes. Als hij je pijn doet zal ik eens een eitje met hem tellen. (maakt haar zin af met een zoen)

FONZIE Nee nee.

SASKIA (Fonzie nog steeds zoenend) Ik sla hem blond en blauw.

FONZIE (duwt haar weg) Niet nu. De dokter is er.

SASKIA Ik ook.

FONZIE Precies. En dat mag de dokter niet weten. Anders denkt hij dat we gemeenschap hebben.

SASKIA Wat?

FONZIE Geen gemeenschap heeft hij gezegd. (leidt Saskia kordaat naar de badkamer)

SASKIA Ik pak de pil, Fonzie, dat heb ik toch al gezegd. Fonzie? Wat doe je? De slaapkamer is daar.

FONZIE Hij mag je niet zien. Hij is woedend als hij vrouwen ziet.

SASKIA Woedend?

FONZIE Woest!

SASKIA Is hij van de verkeerde kant?

FONZIE Wat?

SASKIA Een homofillist. Van die zijn er twaalf in een dozijn, ook onder de dokters.

FONZIE Ja. Nee! 't Is te zeggen, deze dokter heeft het aan zijn klep. Zijn hart bedoel ik. (duwt Saskia de badkamer in)

Er wordt weer aangebeld.

FONZIE                                    (rent hinkend naar haldeur, en opent die) Kom binnen, meneer de directeur.

De directeur op, zijn regenjas over zijn hoofd getrokken.

FONZIE                                    Meneer de directeur. Wil u zich afdrogen?

DIRECTEUR                              Afdrogen?

FONZIE                                    Regent het niet buiten?

DIRECTEUR                              Regenen? Helemaal niet. (zet zijn zakenkoffertje neer en slaat zijn regenjas naar beneden) Niemand mag me zien, Van Biesen. Absoluut niemand. (doet jas uit) U bent toch alleen, Van Biesen?

FONZIE                                    Eigenlijk wel, meneer de directeur. 't Is te zeggen... Nee!

DIRECTEUR                              Ik heb naar uw dienstchef gebeld. Hij zei dat u ziek was.

FONZIE                                    Dat is het, meneer de directeur. 't Is te zeggen, ik...

DIRECTEUR                              Niemand kan ons zien, wel?

FONZIE                                    Eigenlijk niet, meneer de directeur. 't Is te zeggen...

DIRECTEUR                              Uw chef zei dat u voor alvast twee weken afwezig zou zijn.

FONZIE                                    Afwezig. 't Is te zeggen, meneer de directeur, ik...

DIRECTEUR                              Ik moet ù hebben, Van Biesen, ù.

FONZIE                                    't Is mijn fout niet, meneer de directeur, ik...

DIRECTEUR                              Is de buitendeur op slot?

FONZIE                                    (hinkt naar haldeur en voelt) Ze is op slot, meneer de directeur.

DIRECTEUR                              Van Biesen. (wenkt hem dichterbij te komen; fluisterend) Fraude, Van Biesen, fraude.

FONZIE                                    Fraude.

DIRECTEUR                              Zo zeker als ik twee metalen hartkleppen heb.

FONZIE                                    Ik heb er niets mee te maken, meneer de directeur. Ik ben, ik heb...

DIRECTEUR                              (haalt laptop uit zakenkoffertje) U hebt er alles mee te maken, Van Biesen.

FONZIE                                    Ik zweer het, meneer de directeur, ik ben onschuldig. Ik stond bovenop de rand van het bad, van de trap, bedoel ik, toen rekte ik me, gleed uit en viel.

DIRECTEUR                              Geriefelijk voor mijn hartkleppen is dat natuurlijk niet, zo 'n fraudezaak. Ik volg haar al een hele week.

FONZIE                                    Een hele week? Ik ben pas vanmorgen gevallen, meneer de directeur.

DIRECTEUR                      Fraude, Van Biesen, fraude in onze arbitrageafdeling. Ten bedrage van minimum 1 miljoen euro. U bent de beste programmeur van de Bank, Van Biesen. U en ik, wij gaan vanavond dit kluwen ontrafelen. Hier, kijk: Arbi-608.

FONZIE                            Dat is mijn programma niet, meneer de directeur. Het is...

DIRECTEUR                      Juist. Het is ZIJN programma. HEM verdenken we.

FONZIE                            Verhofstadt.

DIRECTEUR                      U bent de arbitrage-specialist van de computerafdeling, nee?

FONZIE                            Eigenlijk wel, meneer de directeur. Nee! 't Is te zeggen, Verhofstadt is...

DIRECTEUR                      Verhofstadt is een fraudeur. Pluis dit programma uit, Van Biesen. Ik wacht wel even.

FONZIE                            Wachten?

DIRECTEUR                      Wat heet even? Ik heb tijd zat. De hele nacht.

FONZIE                            De hele nacht zat.

DIRECTEUR                      Uw dienstchef meende te weten dat u een galcrisis had. Zeker wist hij het niet. Gaat het al wat beter? Het moet in de omzetting van de valuta zijn. Ik kan er enkel met u over praten. Uit uw moraliteitsverslag blijkt dat u eerlijk bent als een Krugerrand, en dat uw conduite onberispelijk is.

FONZIE                            Oui, monsieur.

DIRECTEUR                      Hebt u een slaapkamer of zo, Van Biesen?

FONZIE                            Slaapkamer?

DIRECTEUR                      Aardige flat hebt u. Heb ik u al verteld dat ik om de vier uur één uur plat moet?

FONZIE                            Flat. Euh plat.

DIRECTEUR                      Te bed, zoals u al hebt begrepen. Komt door die metalen hartkleppen. Ze zijn erg duurzaam maar een beetje stroef.

In de badkamer is er een oorverdovend lawaai.

DIRECTEUR                      U bent niet alleen?

FONZIE                            Eigenlijk niet. 't Is te zeggen... Jawel!

DIRECTEUR                      Verrek! Uw vrouw!

FONZIE                            Ja. Nee! 't Is te zeggen...

DIRECTEUR Uw vrouw! Hoe kon ik dat vergeten! Dat komt ervan als je, zoals ik, zelf geen vrouw hebt. Uw vrouw mag hier niets van weten, Van Biesen.

FONZIE Nee, meneer de directeur.

DIRECTEUR Zeg haar dat ik... Help me even. Wat kunnen we haar op de mouw spelden?

FONZIE Dat u metalen hartkleppen hebt.

DIRECTEUR Hm. Wat nog?

FONZIE Wat nog?

DIRECTEUR Wie ik ben?

FONZIE De klep. Euh directeur.

DIRECTEUR Nee! Wie ik zou kunnen zijn. ... Kent ze me?

FONZIE Eigenlijk niet, meneer de directeur. Kent u haar?

DIRECTEUR Helaas nee, Van Biesen, ik ken de echtgenote van mijn personeelsleden niet.

FONZIE Dat u de dokter bent!

DIRECTEUR Wat?

FONZIE We zeggen haar dat u mijn dokter bent.

DIRECTEUR Prachtig! Nee! Ze kent uw dokter toch?

FONZIE Mijn specialist!

DIRECTEUR Uw specialist! Ik ben uw galspecialist Van Biesen, hoe kan ik ooit verzuimd hebben te denken dat u even schrander bent als eerlijk. De slaapkamer is boven zeker?

FONZIE Eigenlijk niet, meneer de directeur.

DIRECTEUR Waar dan?

FONZIE Hier, meneer de directeur.

DIRECTEUR Gelijkvloers nog wel! Hoe attent van u, Van Biesen. Ik mag namelijk geen trappen doen: de cardiovasculaire samenhang, weet je. Van Biesen, duizend maal dank! (af slaapkamer)

Fonzie hinkt naar de badkamer en laat Saskia erin. Saskia zit helemaal onder het stof en de plaaster.

SASKIA Is hij weg, de dokter?

FONZIE Saskia, er is iets vreselijks gebeurd.

SASKIA Nee. Er viel gewoon wat kalk naar beneden. Begin zoiets schoon te maken! Een werk van lange adam, hoor.

FONZIE                      Saskia.

SASKIA                      (wijst op pc) Heb jij dat ook, een stoplap? Euh sloptap? Slaptop?

FONZIE                      Saskia, je kan hier niet blijven.

SASKIA                      Waarom niet? De dokter is toch al weg?

FONZIE                      Ja. Nee! 't Is te zeggen, je moet echt weg, Saskia. De dokter was woest toen hij hoorde dat er vrouwen in mijn buurt waren.

SASKIA                      Vrouw-èn? Wie nog?

FONZIE                      Eén is ook al te veel, zei hij.

SASKIA                      Je moet niet altijd alles geloven wat dokters zeggen. Dokters weten ook niet altijd uit welke broek de wind waait.

FONZIE                      Deze dokter...

Saskia snoert hem met een lange kus de mond. De directeur komt ongemerkt op uit de slaapkamer; hij heeft zijn mantel, zijn jas en zijn hemd al uitgespeeld; hij merkt het idyllisch tafereel en trekt zich discreet terug.

SASKIA                      Hou je van me?

FONZIE                      Jawel, maar...

Er wordt aangeklopt van uit de slaapkamer.

SASKIA                      Fonzie, hoor jij dat ook?

FONZIE                      Wat?

SASKIA                      Er werd aangeklopt.

FONZIE                      Aangeklopt? Welnee!

SASKIA                      Welja.

Er wordt nogmaals aangeklopt.

FONZIE                      Welja.

SASKIA                      Fonzie, ik ben bang.

FONZIE                      Bang? Verberg je. Ik ga kijken wie het is. Misschien de klep die de verkeerde deur heeft genomen.

SASKIA                      De klep.

FONZIE                      De directeur. Euh dokter. Euh specialist. (duwt haar de badkamer in)

SASKIA                      Niet in de badkamer, Fonzie, daar ben ik nog banger! Het is er zo vuil.

FONZIE                                      Steek het licht aan.

SASKIA                                      Dan is ze nog vuiler!

Fonzie duwt Saskia de badkamer in, neemt de sleutel van de binnenkant en sluit de deur langs buiten. Hij hinkt haastig naar de slaapkamer en opent de deur; hij poogt zo hoffelijk mogelijk te zijn. De directeur is nog enkel in pantalon en mouwloos lijfje.

DIRECTEUR                                Al iets op het spoor, Van Biesen?

FONZIE                                      Eigenlijk niet, meneer de directeur. 't Is te zeggen ... nee.

DIRECTEUR                                Rustig, Van Biesen. U hebt al de tijd. Kan ik u met iets uit de brand helpen?

FONZIE                                      Kan ik iets voor u doen, meneer de directeur?

DIRECTEUR                                Fijn dat u dat vraagt, Van Biesen. Jazeker. Ik ben mijn pyjama vergeten. Kan ik er een van u?

FONZIE                                      Een pyjama, meneer de directeur?

DIRECTEUR                                U weet toch wat een pyjama is? Ik heb u in dienst genomen als programmeur, maar een beetje algemene ontwikkeling mag u niet schaden.

FONZIE                                      Ik draag geen pyjama's, meneer de directeur.

DIRECTEUR                                Nee?

FONZIE                                      Ik kan er niet tegen.

DIRECTEUR                                Let maar goed op dat u nooit reuma krijgt. Dat kan u veel last berokkenen. Aan de rug bijvoorbeeld. Misschien hebt u het daarvan aan de gal.

FONZIE                                      Ik heb het niet aan de gal, meneer de directeur.

DIRECTEUR                                Iets anders, Van Biesen. Ik heb jullie daarnet bezig gezien. Ik mag hopen dat uw vrouw u niet te veel afleidt.

FONZIE                                      In het geheel niet, meneer de directeur. Ze laat me altijd rustig werken.

Gedruis op de badkamer.

DIRECTEUR                                Met vrouwen hebt u nooit rust, Van Biesen. Zeggen ze. Zonder pyjama dan maar.

FONZIE                                      En zonder vrouw!

De directeur stapt naar de slaapkamer.

FONZIE                                      Meneer de directeur! Als u mijn directeur bent, mijn dokter, bedoel ik, hoe komt het dan dat u zich straks in mijn bed zal bevinden?

DIRECTEUR                                Kijk, Van Biesen, u bent programmeur, niet ik. U moet de oplossingen verzinnen. Ik ben maar een directeur. Een dokter, bedoel ik.

FONZIE Een specialist!

DIRECTEUR Precies. Ik ben maar een specialist. (af slaapkamer)

FONZIE Zeggen ze. (hinkt naar de badkamer, opent de deur en laat Saskia erin)

SASKIA Je hebt me opgesloten! Fonzie! Waarom heb je me opgesloten?

FONZIE Heb ik?

SASKIA Ja.

FONZIE Bij abuis!

SASKIA Ik geloof je niet.

FONZIE Ik was mis. Gewoon mis.

SASKIA En wat was er in de slaapkamer?

FONZIE Wat was er in de slaapkamer?

SASKIA Er werd aangeklopt.

FONZIE Aangeklopt? Niets gehoord.

SASKIA Ik heb nog een stem gehoord. Een mannenstem.

FONZIE Oh, je bedoelt die? De stem van de klep. Van de dokter. Van de specialist. Dat was daarstraks.

SASKIA Dat was nu.

FONZIE Nee.

DIRECTEUR (van uit slaapkamer) Van Biesen!

FONZIE 't Is te zeggen... (hinkt naar slaapkamer)

SASKIA Fonzie, jij kan liegen dat het gebukt staat.

Er wordt aangebeld. Fonzie wil door het venstertje kijken.

STEM OP DE GANG Niemand thuis?

SASKIA Een vrouw.

FONZIE Een vrouw?

SASKIA Misschien jouw vrouw?

FONZIE Karola? Nee. Ja. Ja! Zij is het! (neemt Saskia bij de arm en duwt haar naar de badkamer) Zij is het! Het is Karola! Ze mag je niet zien! Weg! Weg!

SASKIA                      Waarom mag ze me niet zien? Ze weet toch dat we samen zijn?

Fonzie sluit de badkamerdeur.

SASKIA                      (van uit badkamer) Fonzie! Je sluit me weer op. Ik ben bang. Laat me eruit!  
(trommelt op de deur)

Er wordt nogmaals aangebeld.

DIRECTEUR                (op uit slaapkamer, in pyjama) Ik heb dan maar een pyjama van uw vrouw genomen, Van Biesen, ze schijnt een nogal brede maat te hebben. Ik hoop dat ze me dat niet kwalijk neemt. Ik moet u overigens om nog een gunst verzoeken.

FONZIE                      Zeker, meneer de directeur.

DIRECTEUR                (trekt zijn pyjamavest open) Dit lijkt een fatsoenlijke borst, niet waar? Maar heeft men u al verteld dat hier twee metalen kleppen in ondergebracht zijn?

FONZIE                      Van het beste metaal, heb ik gehoord, meneer de directeur.

DIRECTEUR                Van Biesen, doe me een plezier en luister even aan mijn borstbeenrib, wil u. Ter hoogte van het hart. Aan mijn kleppen.

Fonzie doet wat hem gevraagd werd..

DIRECTEUR                Hoort u iets?

FONZIE                      Bedoelt u ...

DIRECTEUR                Een soort geknars, precies. Ik vermoed dat een van mijn kleppen tegen een of ander aan wroet. Hoort u iets?

FONZIE                      Eigenlijk niet, meneer de directeur. 't Is te zeggen...

DIRECTEUR                't Is ja of 't is nee, Van Biesen.

Fonzie luistert nog eens.

Er wordt aangebeld.

DIRECTEUR                Er wordt aangebeld.

FONZIE                      Aangebeld?

DIRECTEUR                Van Biesen, bent u wel zeker dat u goed hoort? U hoort mijn kleppen niet knarsen, u hoort niet eens dat er aangebeld wordt.

FONZIE                      Er is een slecht contact.

DIRECTEUR                Een slecht contact? (denkt: in mijn hart) Toch niet...

FONZIE                      In de leidingen. Van het huis.

Er wordt aangeklopt in de badkamer.

FONZIE Ziet u wel. Soms belt het, soms klopt het.

Er is gedruis in de badkamer.

FONZIE Soms valt het.

DIRECTEUR Rustig is anders. Wat ik nog wou vragen: voor een glas water, Van Biesen, om mijn valium in te nemen, daar moet ik vast op de badkamer voor zijn?

FONZIE Ja! Nee!! (drijft de directeur tactvol naar de slaapkamer terug) In het nachtkastje vindt u uw gerief. Wacht, ik ga met u mee.

DIRECTEUR Doe geen moeite, Van Biesen. (blik op laptop) In verband met het onderzoek naar die fraude, u neemt toch geen gas terug?

FONZIE Helemaal niet, meneer de directeur.

Er wordt weer aangebeld. De directeur kijkt verstoord in de richting van de buitendeur. Er wordt geklopt in de badkamer.

DIRECTEUR Wat een drukte. Zou u niet liever bij me in de slaapkamer komen, Van Biesen?

FONZIE Eigenlijk wel, meneer de directeur. Ik kijk eerst wat er aan de bel hangt.

STEM OP DE GANG Is er niemand thuis?

DIRECTEUR Wiè er aan de bel hangt. Een vrouw. Alweer.

FONZIE Een vrouw? Alweer?

DIRECTEUR 't Is niet omdat ik vrijgezel ben dat ik geen vrouw van een man onderscheid, Van Biesen. Kijk wie het is.

Fonzie hinkt tot aan het kijkvenstertje en kijkt.

DIRECTEUR Wie is 't?

FONZIE Een vrouw.

DIRECTEUR Nauwkeuriger, man!

FONZIE De kinesiste.

DIRECTEUR Een kinesiste? Voor uw gal? Laat het toch maar niet te lang duren, Van Biesen. Ik wil die fraudezaak vannacht boven water getild hebben.

De directeur af slaapkamer. Fonzie wil haldeur openmaken. Er wordt aangeklopt in de badkamer.

SASKIA (van uit badkamer) Laat me eruit, Fonzie! Het wàs Karola niet.

FONZIE Het was de klep nog eens. De directeur. De dokter-directeur. De dokter-directeur-specialist. Ik ben in de war.

Er wordt aangebeld.

FONZIE Nù is ze er!

SASKIA Laat me eruit! Ik wil haar zien. Ik wil je vrouw leren kennen, Fonzie!

Fonzie opent de deur van de hal. De buurvrouw is geen onaardige vrouw van vooraan de dertig; ze is klassiek (preuts) gekleed en praat nogal gedreven.

BUURVROUW Hier ben ik dan.

FONZIE Daar bent u dan.

BUURVROUW De Heer zij met u.

FONZIE En met uw... Wat komt u doen?

BUURVROUW Ik kom u Jahweh's woord verkondigen, buurman.

FONZIE Jammer genoeg heb ik andermaal geen tijd, buurvrouw.

BUURVROUW Dat zei u vanmorgen ook.

FONZIE Vanmorgen moest ik aan de badkamer beginnen, zei ik.

BUURVROUW Het is altijd tijd om naar Jahweh's woord te luisteren. Als u het leven liefheeft, moet u nauwkeurige kennis verwerven over Jahweh. Ik zal uw Bekenner zijn.

FONZIE Nee!

BUURVROUW Woont u alleen?

FONZIE 't Is te zeggen...

BUURVROUW Jahweh beklemtoont dat het niet goed is om alleen te zijn.

Er wordt aangeklopt in de slaapkamer.

FONZIE Soms is het een opluchting.

BUURVROUW Hebt elkaar lief, lezen we in een brief aan de Galaten, de Efeziërs, de Kolossenzen en de Thessalonicenzen.

FONZIE Ik heb de post nog niet nagekeken, juffrouw.

BUURVROUW De vraag is: wat moeten we verstaan onder "hebt elkaar lief"? Dat een man een vrouw liefheeft of een man?

Fonzie gaapt haar aan.

BUURVROUW Het antwoord van Jahweh is helder: een man zal zijn vader en moeder verlaten en zich hechten aan zijn vrouw en zij moeten één vlees worden. Alleen een vrouw kan een man liefhebben, en een man enkel een vrouw.

Er wordt aangeklopt in de slaapkamer.

FONZIE                      Het is echt niet het geschikte moment vandaag, buurvrouw. Straks! Morgen!! Please, hierlangs. (neemt de buurvrouw bij de arm)

BUURVROUW              Ik bel straks nog eens aan.

FONZIE                      Morgen, buurvrouw, morgen! Nee! Nooit meer. U mag nooit meer aanbellen!

Fonzie duwt de buurvrouw de hal in; wist zich het zweet af; bezint zich erover wat hij eerst zal doen; opteert voor een bezoek aan de slaapkamer, waar de directeur zit.

SASKIA                      Fonzie!

Fonzie verandert van koers en stevent naar de badkamer. Hij opent haar.

SASKIA                      (op uit badkamer) Dat was ze. Ontken het niet!

FONZIE                      Wie?

SASKIA                      Karola.

FONZIE                      Karola?

SASKIA                      Je vrouw!

DIRECTEUR                (op uit slaapkamer) Is ze weg, Van Biesen, de kinesiste?

FONZIE                      (duwt Saskia de badkamer in) Zeker, meneer de directeur.

Saskia klopt van uit badkamer.

FONZIE                      (het schiet hem plots te binnen dat dit de geschikte gelegenheid is om Saskia aan de deur te zetten) Nee! Nee!! (kijkt gretig richting badkamer) Bijna, meneer de directeur! Bijna! Ze is bijna weg! Een ogenblik, alstublieft. Ik laat haar eruit. Ik laat de kinesiste eruit.

DIRECTEUR                Mag ik daarbij op wat spoed rekenen, Van Biesen? (af slaapkamer)

FONZIE                      En of, meneer de directeur.

Fonzie opent badkamerdeur. Saskia op uit badkamer, weer helemaal onder het stof.

SASKIA                      Waar is ze?

FONZIE                      Wie?

SASKIA                      Karola.

FONZIE                      Ze is weg. En jij moet ook weg. Alle vrouwen moeten weg, zegt de klep, euh de dokter. De specialist.

SASKIA                      Is die er ook nog?

FONZIE Ja. Nee! 't Is te zeggen, hij komt straks terug. "Ik kom straks terug," zei hij, "zorg dat alle vrouwen het huis uit zijn."

SASKIA En waar is zij?

FONZIE Wie?

SASKIA Karola.

FONZIE Weg. Naar huis. (neemt Saskia's mantel)

SASKIA Komt ze terug?

FONZIE Wat? Hier, je mantel.

SASKIA Komt ze terug, vraag ik.

FONZIE Nee. Ja. Ik weet het niet. Ik hoop het.

SASKIA Nu komt de aap uit de schouw, Fonzie. Je wil mij weg en Karola terug. Ik ben er maar om de vaten te vullen. Het vierde wiel aan de wagen. Je houdt niet van me.

FONZIE Dat is voor morgen. Hier, je mantel.

SASKIA Als ik mijn mantel meeneem, neem ik alles mee. Ook mijn platen van Freddy Wally. Ook dat boek van Hugo Claes. Ook mijn pyjama.

Fonzie heeft haar tot bij de haldeur gedreven. Daar wordt net aangeklopt. Fonzie kijkt door het kijkvenstertje.

FONZIE Deuh... De dingen is er. Je kan nu niet weg. Deuh... (hinkt tot bij Saskia en duwt haar naar de badkamer)

SASKIA Weer een vrouw, wil ik wedden. Ze vallen hier als paddenstoelen uit de lucht.

FONZIE Ja! Nee!!

SASKIA Wel! Ik voel het. Ik heb een tweede zintuig voor zoiets.

Er wordt nogmaals aangeklopt.

SASKIA Ze moet hier goed thuis zijn: bellen hoeft niet, aankloppen volstaat. Ik heb er genoeg van. Ik wil naar huis! (rukt zich los)

FONZIE Nee! (grijpt haar)

SASKIA Ik wil naar huis!

FONZIE Niet nu!

SASKIA Je houdt niet meer van me.

Fonzie duwt Saskia de badkamer in en sluit de deur. Hij wist zijn zweet af. Hij rent naar haldeur en ontsluit de deur.

SASKIA Als het weer een vrouw is, vermoord ik haar. Vermoord ik jou!

FONZIE Binnen!

Op hetzelfde moment op: de buurvrouw (langs haldeur) en de directeur (uit slaapkamer). Fonzie kan de buurvrouw nog net buitenduwen. De deur blijft open.

DIRECTEUR (in pyjama, heeft de buurvrouw nog net gezien) Was dat je kinesiste, Van Biesen?

FONZIE Wat? De kinesiste, ja.

DIRECTEUR Fijn zo.

FONZIE Wat?

DIRECTEUR Dat je haar aan de deur hebt gezet. (blik op laptop) Al iets in het vizier?

FONZIE Eigenlijk ...nee! 't Is te zeggen: ik heb al een één block nagezien. Dat klopt als een bus.

DIRECTEUR Eén block? Hoeveel zijn er zo?

FONZIE Niet zo heel veel. Vierhonderdveertig.

DIRECTEUR Niet dat het mij aan geduld ontbreekt, Van Biesen, (geeuwt) niet zolang mijn valium werkt, toch vraag ik u: de beuk erin, man. En... over een uur maakt u me wakker, zal u dat niet vergeten?

FONZIE Nee, meneer de directeur!

De directeur af slaapkamer.

SASKIA (van uit badkamer) Fonzie? Fonzie! Fonzie!!!

FONZIE Ja!

De buurvrouw op.

FONZIE (rent haar tegemoet) Nee!! Hoe bent u binnengeraakt?

BUURVROUW De deur stond open.

FONZIE Ik heb u geen toelating gegeven.

BUURVROUW U hebt 'ja' geroepen.

FONZIE Ga weg, buurvrouw, ik heb nu geen tijd.

BUURVROUW Het is altijd tijd om het ware pad te leren kennen.

Fonzie neemt haar vast, de buurvrouw verzet zich hardnekkig. Hij bezeert zich bij het duwen; hij schreeuwt van pijn. De buurvrouw kijkt hem verschrikt aan.

SASKIA (van uit badkamer) Fonzie!? Is er iets gebeurd?

BUURVROUW (tovert een zalige glimlach op het eigen gelaat) Hoor: het getokkel van de tortelduif. Hoe behaagt het Jahweh dat de liefde tussen twee mensen zich bekommert om elanders welzijn.

Fonzie verweert zich tegen de pijn.

BUURVROUW Dit voegt Jahweh eraan toe: zie hoe ze elkaar liefhebben en hoe de liefde zelfs de pijn overwint.

Er wordt nu ook aangeklopt van uit slaapkamer.

BUURVROUW Er is nog iemand.

FONZIE Nee! Ja!! 't Is te zeggen... (klopt er ook maar op los) Dat was ik. IK klopte.

BUURVROUW Voorwaar, dit zegt Jahweh: waar man en vrouw van elkander houden is er geen ruimte voor een derde.

Er wordt weer aangeklopt in de slaapkamer. Fonzie klopt, als in een echo, terug. Er wordt nu ook aangeklopt aan de deur van de badkamer. Fonzie trommelt terug. Dat lijkt wel een afgesproken sein: overal wordt er, afwisselend en ritmisch, aangeklopt. De buurvrouw kijkt Fonzie zeer achterdochtig aan. Dan wordt het stil.

FONZIE Looft Jahweh met bazuinen en cymbalen.

DIRECTEUR (in pyjama op uit slaapkamer; hij heeft een glas whisky in de hand) Dat trommelen was niet nodig, Van Biesen, dit vind ik prettig genoeg. Hoe kon u weten dat ik een whisky neem voor ik me ter sponde begeef. (merkt de buurvrouw)

BUURVROUW Wee de man die zijn liefde niet op de vrouw gericht houdt.

DIRECTEUR Neem me niet kwalijk, Van Biesen, ik dacht dat uw kinesiste weg was.

BUURVROUW De toorn van Jahweh zal hun lichaam treffen! Hun verstand zal worden verbijsterd, hun ziel besmeurd, de kracht zal wegebden uit hun lichaam.

FONZIE Ze gaat meteen weg, meneer de directeur. Weg! Kom! Weg wezen!

BUURVROUW De hemel zal verduisteren als Jahweh's toorn in de vorm van bollen vuur zich over hem verspreiden zal.

DIRECTEUR Is dit wel een kinesiste, Van Biesen? Is het niet veeleer een weerkundige?

BUURVROUW Er zal gedruis zijn als van duizend duivels.

Gedruis op de badkamer.

FONZIE Ik zal mijn vrouw vragen stiller te zijn, meneer de directeur. (stapt naar badkamer) Waar heb ik de sleutel gelaten?

BUURVROUW U sluit uw vrouw op!

DIRECTEUR De sleutel zit op de deur, Van Biesen. U gaat door het lint. De opwindung. Ik zal u eens goed onder handen moeten nemen.

Fonzie opent badkamer, af in badkamer

DIRECTEUR (geeuwt) Neem me niet kwalijk, ik verlang zo naar mijn bed. Zei u iets?

BUURVROUW U sluit zijn vrouw op om uw zondig samenzijn met hem aan haar blik te onttrekken. Jahweh zal u straffen, Belialskind!

DIRECTEUR HIJ sluit zijn vrouw op, juffrouw. Ik heb hem daar niet toe verplicht.

BUURVROUW Wat? U zou het ook doen terwijl ze af en aan loopt?

DIRECTEUR Neem me niet kwalijk. Wàt zou ik doen?

BUURVROUW Jahweh heeft me vergund alles te weten wat er is tussen u en hem.

DIRECTEUR (denkt aan de fraude; bij laptop; alert) Wat weet u van ons?

BUURVROUW Alles.

DIRECTEUR U hebt niet het recht te weten wat er is tussen hem en mij. (sluit de laptop; brengt hem naar de slaapkamer)

FONZIE (op uit badkamer; doet deur op slot) Ze heeft beloofd stil te zijn, meneer de ... Waar is hij?

BUURVROUW Waar is ZIJ? Hoe durft u nog voor haar aangezicht te treden?

FONZIE (duwt ondanks zijn handicaps de buurvrouw naar de haldeur) Morgen, buurvrouw, morgen is het ùw beurt. Weg! Morgen!! (werkt met veel moeite de buurvrouw buiten)

SASKIA (van uit badkamer) Fonzie!

Fonzie strompelt naar de badkamer, opent de deur met de sleutel en laat Saskia in.

SASKIA (op) Zal ik je eens wat zeggen, meneer Alfons Van Biesen? Dat ik boos ben. Boos, ja, ik heb ook haar op mijn handen, hoor. Ik eis duidelijkheid. Wie zijn de mensen die hier rondhangen? Er zijn er twee: een man een vrouw. (naar slaapkamer)

FONZIE (rent haar achterna en houdt haar tegen) Nee!!

SASKIA Je bedriegt me waar ik bijsta en je denkt dat daar geen hond naar zal kraaien. Wacht maar. Wie zit hierbinnen?

FONZIE Sssst! Hij slaapt.

SASKIA Hij?

FONZIE De directeur. De dokter! De specialist!! Saskia, liefste, je moet weg, je kan hier niet blijven.

SASKIA Slapen? In ons bed? Ik geloof je niet. Je liegt. Je liegt altijd. En je haalt oude schoenen uit de gracht ook. Nu weet ik het: Karola ligt in ons bed.

FONZIE Nee! Ik zweer het!

SASKIA Ik geloof u niet.

FONZIE Het is de waarheid.

SASKIA Waarom moet ik dan weg? Hoe meer zielen hoe meer volk toch?

FONZIE Omdat de directeur er is. De dokter. De specialist. Ik moet zijn programma nazien.

SASKIA De dokter moest jòu eens nazien.

FONZIE Het moet voor morgenvroeg klaar zijn. Er is geknoeid met ... Nee!! Dat mag jij niet weten!

SASKIA (vliegt hem om de hals) Fonzie, schat, wat kan jij slecht liegen.

FONZIE Ik lieg niet.

SASKIA Ook niet over Karola?

FONZIE Zeker niet over mijn vrouw.

SASKIA Waar is ze?

FONS Naar huis.

SASKIA Komt ze nog terug?

FONS Vandaag niet.

Er wordt weer aangeklopt aan haldeur.

SASKIA Daar is ze al!

Er is nu ook gedruis in de slaapkamer: het bed is uit elkaar gevallen.

SASKIA Het bed! Fonzie! Het bed heeft de strijd aan Maarten gegeven.

Fonzie hinkend-rennend af slaapkamer.  
Er wordt aangeklopt aan haldeur.

SASKIA Fonzie? Wat moet ik met je vrouw? (naar haldeur) Kom maar, Karola, ik ben niet boos op je. (opent haldeur en laat de buurvrouw erin)

Saskia en de buurvrouw houden elkaar voor Karola.

SASKIA Blij je te leren kennen.

BUURVROUW (slaat een bizar kruis: ze wil deze bekoring van zich weg) Ik heb medelijden met u. Hij bedriegt u.

SASKIA Mij?

BUURVROUW Elke dag. Hij bedriegt u waar u bij staat.

SASKIA Hij bedriegt JOU!

BUURVROUW Hij gaat in tegen Jahweh's wet.

SASKIA Ben je van de politie of zo?

BUURVROUW U bent toch... (bedoelt: u bent zijn vrouw)

SASKIA (denkt: ik ben zijn liefje) Ja natuurlijk, ben ik dat. Ben je boos op me?

BUURVROUW Niet op u.

SASKIA Op hèm?

BUURVROUW Maar ik ben bereid hem vergiffenis te schenken.

SASKIA (ontgoocheld) Je wil hem dus terug. De scheiding op proef is voorbij.

BUURVROUW Scheiding? Hoe weet u dat? Kent u me?

SASKIA Natuurlijk ken ik je. Jij bent... (ze denkt: u bent zijn vrouw)

BUURVROUW (is door haar man in de steek gelaten; ze denkt dat Saskia het over die scheiding heeft) Er kan bij ons helemaal geen scheiding zijn. Immers, zegt Jahweh, er was ook geen verbond.

SASKIA Geen wat?

BUURVROUW Geen huwelijk.

SASKIA Tussen wie?

BUURVROUW Tussen mijn man en mij. Zijn liefde was niet op de vrouw gericht, maar op de man.

SASKIA Wat?

BUURVROUW Ons verbond hoefde niet te worden verbroken, ons verbond is nooit tastbaar gemaakt.

SASKIA La bamba!

BUURVROUW U weet nu ook wat het is.

SASKIA Wat weet ik?

BUURVROUW Dat ook uw verbond niet naar Jahweh's woord volbracht wordt.

SASKIA Sorry. Als je van de hak op het dak springt, dan begrijp ik er niets van.

BUURVROUW Hij drijft zijn zondigheid zo ver dat hij het voorwerp van zijn begeerte onder uw ogen liefheeft!

SASKIA Ik begrijp het nog niet. Ik begrijp het wel! De dokter! Fonzie is een homofiliest!

BUURVROUW (slaat haar speciale kruis) Jahweh weze hem genadig.

SASKIA Ik begrijp het niet! Hij moet bisensueel zijn!

BUURVROUW Wat?

SASKIA Zijn mes snijdt langs twee kanten.

BUURVROUW (slaat andermaal haar bizar kruis) Mannen zijn goddeloze geesten.

SASKIA Fonzie bisensueel? Als hij nu nog aan panterruil had gedaan.

BUURVROUW Maar ook de zondaars moeten we vergiffenis schenken. U ook.

SASKIA Vergiffenis? Ik ben wel gek maar niet gek, hoor.

BUURVROUW Jahweh, wees mijn ziel genadig.

SASKIA Weet je wat? De kruik gaat zo lang te water tot ze nat is. (af haldeur)

FONZIE (op uit slaapkamer, hij loopt voorovergebogen) Help me, Saskia, help me. Alleen krijg ik het bed niet recht. (merkt buurvrouw) U alweer?

BUURVROUW Hoe durft u?

FONZIE Waar is Saskia?

BUURVROUW Uw vrouw is weg. Haar toorn heeft zich tegen u gekeerd. Zoals ook de toorn van Jahweh zich tegen u zal keren.

FONZIE Dan moet ù me helpen. Ik kan het niet alleen.

BUURVROUW Hoe durft u!

FONZIE Durven wel, maar kunnen!

BUURVROUW Overvloedig is de slechtheid der mensen. Der mannen.

FONZIE Alstublieft, help me!

BUURVROUW Vraag het hem! Het voorwerp van uw zondigheid!

FONZIE Ik kan niet. Hij slaapt zo vast dat hij niet eens wakker wordt als ik hem aanraak.

BUURVROUW U hebt hem al aangeraakt?

FONZIE Ik moest. Hoe krijg ik hem anders weer op zijn rug?

BUURVROUW Grote Jahweh.

FONZIE Hij ligt op zijn buik nu.

BUURVROUW Neem deze beproeving van me weg!

Er wordt aangebeld.

FONZIE Saskia! (wil -nog altijd voorovergebogen- door het kijkvenstertje kijken; het venstertje zit te hoog; hij schuift een stoel dichterbij, klautert er met veel moeite op en kijkt; schrikt) Jezus, Maria, Jozef! (springt van de stoel af en doet zich ontzettend veel pijn; klautert moeizaam recht; één voordeel heeft de val teweeg gebracht: hij kan zijn rug -voorzichtig- weer helemaal rechten; veiligheidshalve loopt hij nu met lichtjes achterover hellende rug, en ook met een weinig doorzakken knieën rond) U moet weg. Weg. Weg. Waar weg? Weg waar? Wag weer? De badkamer! Die is leeg, Saskia is weg. Is Saskia weg?

BUURVROUW Niemand kan haar kwalijk nemen dat uw vrouw weg is.

Er wordt weer aangebeld.

FONZIE Nee! Ze is er nog! (neemt de buurvrouw vast)

BUURVROUW Laat me los! U bent bezoedeld!

Fonzie heeft de buurvrouw binnen de kortste keren in de badkamer opgesloten. Hij laat de sleutel op het slot zitten. Hij poogt op adem te komen. De buurvrouw klopt aan in de badkamer.

FONZIE Nee!

De buurvrouw begint nog luider te bonken.

FONZIE Nee!! De klep slaapt!

Het bonken in de badkamer gaat verder, zo mogelijk nog luider.

FONZIE (luid) Stille! (naar slaapkamer kijkend, stil) Stille!

Er wordt nogmaals, kort en zenuwachtig, aangebeld.

FONZIE Daar ook: stille!

Het lawaai komt echter vooral uit de badkamer.

FONZIE Jahweh, vergeef me.

Fonzie opent badkamer en stormt naar binnen. We horen daar een doffe dreun. Dan wordt het heel stil. Fonzie komt naar buiten met een grote hamer; hij realiseert zich plots dat hij de hamer nog vasthoudt en draagt hem snel naar de badkamer.

Er wordt weer aangebeld. Fonzie komt uit de badkamer en opent de haldeur. Karola op; ze glimlacht plaagziek; ze zwaait met een huissleutel.

FONZIE                      Karola!

KAROLA                    Geen kus?

Fonzie stapt tot bij haar; hij poogt haar te kussen; hij loopt nog steeds achterovergebogen; hij poogt voorover te buigen, maar dat lukt niet.

KAROLA                    Weer last van je wervels? Ik heb je al vaak gezegd dat je een pyjama aan moet 's nachts. Waarom neem je 'r geen van mij? Ik koop ze altijd extra large. (geeft hem een por)

Fonzie krimpt huilend in elkaar; het resultaat: zijn lichaam slaat voorover, maar zijn knieën blijven nog steeds doorgebogen.

KAROLA                    Ik wil geen misbruik maken van de sleutel die je me gelaten hebt. Daarom belde ik aan. (gaat zitten) Ik kon niet eerder komen.

FONZIE                    Beter laat dan nooit.

KAROLA                    Drie keer heb je getelefoneerd, zei Herman.

FONZIE                    Wie is Herman?

KAROLA                    Wil je dat weten?

FONZIE                    Nee. (slaagt er met veel moeite in te gaan zitten)

KAROLA                    Ja dus. Liegbeest. Ik zeg het je niet. Hij is haast dertig, niet lief, niet knap, maar hij liegt nooit.

Fonzie staat, jaloers en boos, moeizaam recht.

KAROLA                    Zitten!

Fonzie gaat zitten.

KAROLA                    Ik heb je een cadeautje bij. Asjemenou. Ik heb het in de wagen gelaten.

FONZIE                    Ik moet geen cadeautje van je.

KAROLA                    Wel dus. (naar uitgang)

FONZIE                    Karola. Ik kan onze scheiding niet aan. Je moet terugkeren.

KAROLA                    Ik kòm terug. Ik haal gewoon gauw even je cadeautje.

FONZIE                    Voorgoed. Ik wil je voorgoed terug.

KAROLA                    Zou dat wel waar zijn?

FONZIE                    Je moet me geloven.

KAROLA                    Ik kan net zo goed geloven dat Goedele Liekens nooit meer over seks zal praten.

FONZIE Je moet!

KAROLA Hoe zal ik ooit weten wanneer je de waarheid spreekt?

Er is gedruis in de badkamer.

KAROLA (glimlachend) Wie is dat?

FONZIE Je zal het nooit geloven.

KAROLA Probeer het toch maar.

FONZIE Een Bekenner van Jahweh.

KAROLA Beken-nèr? Beken-stèr natuurlijk.

FONZIE Ja. 't Is te zeggen...

KAROLA Heet ze niet ... Saskia?

FONZIE Nee!

KAROLA Denk eens goed na.

FONZIE Nee!! Saskia is de andere.

KAROLA Fonzie, niet liegen!

FONZIE (schuift op naar de slaapkamer) Het is een man.

KAROLA Je bent niet voor de mannen.

FONZIE Hij is hier niet voor seks maar voor het werk. (bij slaapkamerdeur; trots omdat hij de waarheid zegt) Zal ik je mijn directeur voorstellen?

KAROLA Graag.

Fonzie af slaapkamer.

KAROLA Arm liegbeest!

Geklop van uit de badkamer.

KAROLA (denkt na) Dan moet dat Saskia zijn. (opent de badkamer) Niet bang zijn, Saskia. Ik ben helemaal niet jaloers.

De buurvrouw zwijmelend op uit de badkamer, helemaal onder het stof.

Karola houdt de buurvrouw voor Saskia. Voor de buurvrouw is Karola zo maar een – onbekende - vrouw.

KAROLA Is het dat maar? Arme Fonzie. (kijkt in badkamee) Arme badkamer!

BUURVROUW (nog altijd groggy) Het einde van de wereld is nabij. Waar is uw paard?

KAROLA                    (klopt het stof van de kleren van de buurvrouw af) Nooit gedacht dat ik een lief van hem vanonder het stof zou halen.

BUURVROUW            De zon werd zwart, de maan geheel als bloed, de hemel kromp samen, de aarde beefde.

KAROLA                    En het plafond viel naar beneden.

BUURVROUW            Het is beter slecht te worden behandeld dan van de zonde te genieten.

KAROLA                    Jij hebt er van genoten, neem ik aan. Mij heeft hij in elk geval nooit zo groggy gekregen.

BUURVROUW            Het einde van de wereld. Ziet, de ruiters van de apocalyps op hun paard.

KAROLA                    Jij de merrie, hij de hengst? Leg het me straks uit. Ik ga eerst om mijn pakje.

Karola af haldeur; ze laat de deur open. De buurvrouw verdwijnt zwijmelend in de badkamer. Fonzie op uit slaapkamer, met de directeur. De directeur slaapt nog behoorlijk vast. Fonzie loopt nog steeds met gebogen knieën en licht voorover hellend bovenlichaam; hij poogt desondanks de slaperige directeur bij de arm vast te houden.

FONZIE                    U moet me helpen, meneer de directeur, u moèt. Karola? Hier is het bewijs van mijn onschuld. Karola? Karola?

De directeur valt haast om van de slaap. Het kost Fonzie moeite hem recht te houden.

FONZIE                    Karola? Karola? Waar ben je?

Fonzie laat de directeur los en wil naar de hal lopen. Hij merkt dat de directeur op het punt staat te vallen. Hij zet de directeur op een stoel.

FONZIE                    Ze is er niet meer. Ze is weg.

De directeur belandt in een pril stadium van ontwaken.

FONZIE                    Ze kan niet ver zijn.

De directeur kijkt Fonzie aan en geeuwt luid.

FONZIE                    Waar is ze?

DIRECTEUR                (slaapwandelt naar de slaapkamer) Het bed. Mijn koninkrijk voor een bed.

FONZIE                    Wacht! Ze kan niet ver zijn. (achter hem aan) Eén woord van u en het komt weer goed met haar.

De buurvrouw ongemerkt, maar nog steeds zwijmelend, op uit de badkamer. De twee mannen merken haar niet op.

DIRECTEUR                Een bed, Van Biesen, een bed. (botst tegen Fonzie aan)

FONZIE                    Het bed is voor straks, meneer de directeur. U moet eerst doen wat u me daarnet beloofd hebt.

De buurvrouw is meteen klaar wakker; voor haar is er nu geen twijfel meer mogelijk: ze heeft met twee homo's te maken. Ze stapt naar de badkamer en trekt zich daar terug; ze opent nog even de badkamer, neemt de sleutel van de buitenkant en steekt hem langs de binnenkant. Ze draait de deur op slot.

DIRECTEUR (geeuwend) Wat heb ik daarnet beloofd, Van Biesen?

FONZIE Ik zal het nog eventjes herhalen, meneer de directeur, misschien hebt u het toch niet goed begrepen. Het zit zo: ik heb gelogen. Tegen ù gelogen. Er zit een vrouw in mijn badkamer!

Er is gedruis in de badkamer.

DIRECTEUR Meer dragonder dan vrouw.

FONZIE Maar mijn vrouw mag niet weten dat er een vrouw in de badkamer zit. Want het is niet MIJN vrouw in de badkamer. Eigenlijk zit er geen vrouw in de badkamer, heb ik tegen mijn vrouw gezegd. (nieuw gedruis) En dat is gelogen. Want er is wel een vrouw in de badkamer. En ik mag niet liegen. Anders komt ze nooit terug. Anders komt mijn vrouw nooit terug.

DIRECTEUR Erg overzichtelijk bent u niet, Van Biesen. Ik hoop dat uw computerprogramma's duidelijker zijn.

FONZIE Ik vat samen, meneer de directeur. Eén, ik heb gelogen, en twee, ik mag niet liegen.

DIRECTEUR Liegen, Van Biesen? Nooit gehoord dat u loog. Staat zeker niet in uw dossier.

FONZIE Alstublieft, meneer de directeur, wil u tegen mijn vrouw zeggen, dat die vrouw in de badkamer ùw vrouw is? Wil u?

DIRECTEUR Wat?

FONZIE Wil u tegen mijn vrouw zeggen dat die vrouw in de badkamer ùw vrouw is?

DIRECTEUR Van Biesen! Moet u me daarvoor uit bed halen? (naar slaapkamer)

Fonzie bedenkt zich plots; hij staat recht. Er komt een (kortstondige) wilskracht over hem.

FONZIE Nee, meneer de directeur.

DIRECTEUR Wat!? Durft u uw directeur tegen te spreken?

FONZIE Eigenlijk niet, meneer de directeur. Eigenlijk wel, meneer de directeur. 't Is te zeggen... Ik zoek niet verder naar die fraude als u niet belooft te zeggen dat die vrouw daar ùw vrouw is.

Saskia op langs de openstaande haldeur. De twee mannen merken haar niet op.

SASKIA (lief, vergevingsgezind, naïef-enthousiast) Fonzie, mijn lieve klutsjesman, ik heb me bedacht. Je kan geen homofiliest zijn.

DIRECTEUR Dat is chantage, Van Biesen. U leidt ons de criminele sector in.

FONZIE Zonder mij komt u nooit klaar.

SASKIA (heeft begrepen) Je bent wel een homofiliſt. (maakt woedend rechtsomkeert; af langs haldeur)

DIRECTEUR (merkt nog net Saskia) Uw vrouw!

FONZIE (merkt Saskia niet meer) Waar? (loopt tot in de hal)

DIRECTEUR Weg. Uw vrouw heeft een chronische neiging om van plaats te wisselen. Aan elk onderdeel van dit gezin ſchijnt wat te ſchorten. (naar de ſlaapkamer; af)

FONZIE (op) Ze is weg. Dat is ùw fout! ùw fout! (de directeur achterna in ſlaapkamer)

KAROLA (op langs haldeur; heeft een geſchenkje bij: een ingepakte fles drank; laat haldeur open) Fonzie? Fonzie!?

De directeur op uit de ſlaapkamer, gevolgd door Fonzie. De directeur ziet Karola bij de badkamer ſtaan; hij denkt natuurlijk dat ze uit de badkamer komt. Hij bekijkt haar. Karola bekijkt de vreemde man in haar pyjama.

DIRECTEUR Moet dat lief van je mijn vrouw voorſtellen?

FONZIE (merkt Karola) Mijn vrouw! Mijn vrouw is terug!

Saskia op langs haldeur

DIRECTEUR (merkt Saskia en houdt haar nog steeds voor Fonzie's vrouw) Uw vrouw is inderdaad ook terug. Dit zijn Polynesische toestan­den, Van Biesen, daar komt het ook op geen vrouw aan.

SASKIA (tot Fonzie) Voor de allerlaatste keer! Om te zeggen hoe ik van je walg! (tot directeur) En van u al evenzeer. En u in mijn pyjama nog wel!

KAROLA De jouwe?

SASKIA (ſchenkt geen aandacht aan Karola) Van Fonzie gekregen, jazeke­r, dokter.

DIRECTEUR Van Fonzie gelèènd. Ik moet zeggen, mevrouw Van Biesen, u koopt ze extra large.

SASKIA Zijn vrouw koopt ze extra large.

KAROLA IK koop ze extra large.

DIRECTEUR Geen extra uitleg!

SASKIA (merkt plots de aanwezigheid van Karola) Wie bent u?

KAROLA (vaag naar Fonzie wijzend) Ik ben zijn vrouw.

SASKIA (denkt dat ze naar de directeur wijst) De vrouw van de dokter? Ik beklag u.

FONZIE (valt op de knieën; smekend tot directeur) Zeg het! Zeg het! Zeg het!!

DIRECTEUR Goed. Ik zeg het. Als ik nog wist wat ik moet zeggen, Van Biesen.

SASKIA Het doet er niet toe wat u zegt. U hangt toch altijd de buik naar de wind. Maar u zou wel eens in een furieuze cirkel terecht kunnen komen.

DIRECTEUR Van Biesen, is dat echt nodig die kromspraak?

SASKIA Mag ik soms mijn duif niet in het zakje doen?

FONZIE (tot directeur) Zeg het! Zèg dat die andere vrouw uw vrouw is.

DIRECTEUR Okay dan. (tot Saskia) Mevrouw Van Biesen, mag ik u mijn vrouw voorstellen? Waar is ze? (neemt Karola bij de arm) Hier is ze.

FONZIE Wat?!

KAROLA Wat?!

SASKIA Wat?!

DIRECTEUR Wat?! Mijn vrouw, ja. Mag ik u mijn vrouw soms niet voorstellen? U moet weten wat u wil, Van Biesen.

FONZIE Dat is uw vrouw niet.

KAROLA (heeft met haar snel en speels verstand de situatie onmiddellijk door) Dat is ze wel!

FONZIE (naar Saskia wijzend) Dàt is uw vrouw.

SASKIA Nee!!

FONZIE Ja!!

SASKIA Ik moet geen homofilist.

FONZIE Wat?

DIRECTEUR Wat?

KAROLA (steekt een arm door de arm van de directeur) Vertel eens, lieve schat: wie zijn deze mensen?

Saskia begrijpt er niets meer van.

DIRECTEUR Dit is (wijst naar Saskia) mevrouw Van Biesen.

KAROLA (speelt spelletjes mee) Hallo, mevrouw Van Biesen.

SASKIA (gaapt haar aan) Ik hoor het in Leuven donderen.

DIRECTEUR En dat is meneer Van Biesen. Maar die kent u natuurlijk van binnen en van buiten.

KAROLA                      Hallo, meneer Van Biesen! (geeft Fonzie, die nog steeds geknield zit, een por in de zij)

Fonzie slaat voorover. Zijn hele lichaam maakt nu een boog. Hij poogt recht te komen. Dat lukt slechts matig.

KAROLA                      Blij u te leren kennen. (geeft Fonzie weer een tik)

Fonzie schreeuwt, maar loopt nu weer bijna helemaal rechtop.

SASKIA                      Ogenblik!!! We moeten het kalf van het koren scheiden. Wie ben ik?

DIRECTEUR                Wat?

FONZIE                      Wat?

KAROLA                      Wat? In alle ernst: wie ben jij eigenlijk?

SASKIA                      Fonzie? Wat gebeurt hier?

KAROLA                      Fonzie, zegt ze. Dat wijst op vertrouwelijkheid. Van Biesen, wat heb je daarop aan te merken?

FONZIE                      Mijn God, mijn God.

DIRECTEUR                Dit wordt allemaal zeer gecompliceerd, lui. Toch mag het er ons niet van weerhouden het oog op het belangrijkste gevestigd te houden.

SASKIA                      Het belangrijkste? Wat verstaat u daaronder?

DIRECTEUR                Helaas, mevrouw. Dat is iets tussen uw echtgenoot en mij.

SASKIA                      (denkt weer aan de homo-toestand) Fonzie! Licht nu eindelijk eens het slipje van de sluier: wie is die man?

KAROLA                      (de directeur flink vastnemend) Dit is MIJN man.

SASKIA                      Wat doet hij in mijn pyjama?

KAROLA                      Op onze kamer?

SASKIA                      In Fonzies bed?

DIRECTEUR                Oh ja, Van Biesen, uw bed. Uw bed is uit elkaar gemieterd. Maar dat hebt u natuurlijk gehoord.

SASKIA                      En waarom mietert het bed uit elkaar? (tot Fonzie) Bij ons mietert het bed alleen maar uit elkaar, als...

FONZIE                      Nee!!!

KAROLA                      Ja!!!

SASKIA                      ...als Fonzie een organisme heeft.

DIRECTEUR Dit snijdt geen hout meer! Van Biesen, ik ga naar bed. U zorgt voor u weet wel wat.

SASKIA Fonzie, nee!

De directeur stapt naar de slaapkamer.

KAROLA Ik ga mee naar bed, Charlie! Je bent tenslotte mijn man, heb jezelf gezegd.

FONZIE Nee!

KAROLA Heet jij geen Charlie, Charlie?

FONZIE Helemaal niet. Dit is de klep. Deuh directeur!

SASKIA De dokter!

DIRECTEUR (vermoeid) De specialist.

FONZIE Het heeft geen naam.

KAROLA Charlie dus. Hop, Charlie, dierbare echtgenoot, naar bed!

FONZIE Nee!

KAROLA Ja!

FONZIE Nee! Nee!! Nee!!! Dit gaat niet door. Het is dit of het is dat. Waar is hij?

DIRECTEUR Hier ben ik.

FONZIE Waar is de laptop? Het programma!

DIRECTEUR Op de slaapkamer.

Fonzie hinkt haastig naar de slaapkamer; af.

SASKIA (begrijpt het weer verkeerd) Fonzie! Je werkt niet aan die man zijn programma!

KAROLA (dubbelzinnig) Ze begrijpt niets van programmeren, Charlie.

FONZIE (op uit slaapkamer, met laptop; bij directeur) Het is dit of het is dat. Wil je haar? (Karola bedoelt hij) Dan breng ik dit naar het containerpark en gooi ik alle documenten de kachel in.

KAROLA + SASKIA We hebben chauffage, Van Biesen.

FONZIE Met andere woorden, het is zonder haar of zonder oplossing voor uw fraude.

KAROLA (tot Fonzie, geheimzinnig) Met andere woorden, het is mee met mijn man, of nooit meer terug bij mijn man.

SASKIA En wat moet er met mij, Fonzie?

KAROLA Komaan, Charlie. (neemt de directeur bij de arm en stapt met hem naar de slaapkamer; beiden af)

FONZIE Nee! (deur van slaapkamer wordt voor zijn neus dichtgeslagen)

SASKIA Nu weet ik het ook niet meer. Zit je achter hèm aan of achter zijn vrouw?

Fonzie is kapot; hij sukkelst naar een stoel.

SASKIA Ik vrààg je iets.

FONZIE Wat?

SASKIA Zit je achter haar aan of achter hem?

FONZIE De klep is geen homo, Saskia.

SASKIA De dokter, bedoel je.

FONZIE Hij is niet getrouwd, maar hij is geen...

SASKIA Hij is wel getrouwd!

FONZIE Oh mijn God!

SASKIA Ik wil alleen weten of je van hem houdt of van haar. Hou je van de dokter of van zijn vrouw?

FONZIE 't Is te zeggen...

SASKIA Als je van haar houdt, hou je dan ook een klein beetje van mij? Nee, je houdt niet van me. Je stelt me als je vrouw voor. Dat is het begin van het einde.

FONZIE Helemaal niet. Dat je van je vrouw houdt, is het begin èn het einde van alles. Het alfa en omega.

SASKIA Niet over auto's nu. Heb ik je niet goed verzorgd? Toen je eenzaam was? Toen je naar je vrouw lag te verlangen?

FONZIE Dat was aardig van je.

SASKIA Ik deed het met liefde. Je bent de man van mijn leven. Toe, laten we een nieuwe start nemen en met een schone lijst herbeginnen. (kust hem; hij laat een beetje begaan) Je bent geen homofiliest, wel?

FONZIE Nee.

SASKIA Nee. Je bent een echter man. (poogt er wat vuur achter te zetten)

FONZIE (valt en bezeert zich andermaal) Auw!

SASKIA Neem me niet kwalijk.

Fonzie klautert recht. Karola giechelt in de slaapkamer. Fonzie is ongelukkig en boos en stapt naar de slaapkamer.

SASKIA Je geilt echt op h  r, nee? Op de vrouw van de dokter.

FONZIE Ik geil alleen op mijn vrouw! Omdat ik alleen van haar hou.

Er is gedruis op de badkamer.

SASKIA Je vrouw! (denkt nog steeds dat de buurvrouw Karola is en dat die in de badkamer zit) Die is er ook nog! Fonzie! Je vrouw, de dokter, de vrouw van de dokter, ik, we zijn er allemaal! (poogt de badkamerdeur te openen) Ze heeft zichzelf opgesloten. Opendoen, Karola!

FONZIE Dat is Karola niet! Dat is.... (bonkt) Openen, zeg ik! Doe open!!

SASKIA Fonzie! Niet zo woest! Dat is toch allemaal maar boter aan de balk. Fonzie! Fonzie!!

Fonzie windt zich meer en meer op. Hij neemt zijn aanloop en beukt de badkamerdeur in. Hij bezeert zich hogelijk. Hij schreeuwt, wil recht, maar geraakt niet meer recht. Hij moet zich op handen en knieën voortbewegen. Saskia verdwijnt eventjes in de badkamer. Karola op uit de slaapkamer; ze heeft haar mantel afgelegd en is nu in blouse en rok; ze waant zich nog steeds meester van de situatie.

KAROLA Riep u, Van Biesen? U hoeft toch niet op de knieën te gaan zitten om iets te vragen?

Saskia komt met de buurvrouw uit de badkamer. De buurvrouw is nog altijd een beetje groggy; ze zit helemaal onder het stof; haar hoofd zit door een piepschuimplaat. Saskia plaatst de buurvrouw op een stoel. Karola merkt de buurvrouw en houdt haar voor Saskia.

KAROLA Wel wel wel, wie we daar hebben: Saskia!

De directeur op uit de slaapkamer; hij ziet met verbijstering toe hoe Fonzie over de vloer kruipt, en kijkt van hem naar de geteisterde vrouw op de stoel. Van deze vrouw kijkt hij naar Saskia en naar Karola.

DIRECTEUR Van Biesen, ik had liever gehad dat u postzegels verzamelde in plaats van vrouwen!

**PAUZE**

|                                                          |
|----------------------------------------------------------|
| <p><b>TWEDE DEEL</b><br/><b>(een kwartier later)</b></p> |
|----------------------------------------------------------|

Pro memorie.

De directeur denkt dat Saskia de echtgenote van Fonzie is, Karola het liefje van Fonzie, de buurvrouw de kinesiste.

Karola denkt dat de buurvrouw Saskia is, Saskia een nieuw liefje van Fonzie, de directeur een onbekend iemand.

Saskia denkt dat de buurvrouw Karola is, Karola Fonzie's nieuwe liefje, de directeur een dokter-specialist.

De buurvrouw denkt dat Saskia Karola is, Karola een onbekende vrouw met een cadeau, de directeur een homofiele vriend van Fonzie.

Saskia is weg, de buurvrouw ook. Fonzie zit er op handen voeten bij, de knieën sterk gespreid, de handen steunend op de bank, het hoofd richting slaapkamer; in die houding bestudeert hij de laptop voor hem op de grond.

KAROLA                      Het kan me niet schelen dat je pijn hebt.

FONZIE                      Je bent nog even genadeloos als vroeger.

KAROLA                      Eerst mijn vragen beantwoorden.

FONZIE                      Ik heb het je al gezegd: die man is mijn directeur.

KAROLA                      Je mannen interesseren me niet. Hoe is 't met je vrouwen?

FONZIE                      Ik kan niet antwoorden als ik pijn heb.

KAROLA                      Nog altijd even kleinzerig als vroeger? (tast eventjes aan zijn rug)

FONZIE                      Auw!

KAROLA                      Dit is nochtans je geliefkoosde houding. Op z'n hondjes.

FONZIE                      Ga weg!

KAROLA                      Oké.

FONZIE                      Nee! Blijf!

KAROLA                      Ik blijf.

FONZIE                      Voorgoed?

KAROLA                      Weet ik nu nog niet.

FONZIE                      Wanneer wel?

KAROLA                      Als je me vertelt wie ze is.

FONZIE                      Wie ze is. Wie wie is?

KAROLA                      Je nieuwe vriendin. (heeft het over Saskia, maar denkt aan de buurvrouw)

FONZIE                      Ik heb na jou maar één vriendin gehad. Met je toestemming overigens.

KAROLA                      Zonder mijn toestemming heb je een tweede in huis genomen.

FONZIE                      Nummer twee is mijn buurvrouw.

KAROLA                      Als je liegt moet je aanneembaar liegen.

FONZIE                      Ik hoef niet te liegen: het is zo.

KAROLA                      Alleen maar je buurvrouw?

FONZIE Alleen maar mijn buurvrouw.

KAROLA Ik geloof je niet.

FONZIE Niemand gelooft me. Niemand!

KAROLA Hoe zou dat komen? Okay, ik geloof je: het was je buurvrouw. Maar voor een buurvrouw wist ze vreemd veel van mijn pyjama's af.

FONZIE Dat was de andere.

KAROLA De ene is de andere niet.

FONZIE Die andere is de andere.

KAROLA Prachtig. Maar zo geraken we er niet uit. Allemaal door jouw leugens!

FONZIE Eén lief, twee lieven, twaalf lieven, wat geeft het, ik hou van jou, Karola, alleen van jou.

KAROLA Dat klinkt volhardend.

FONZIE Het IS ook zo.

KAROLA Zeg het nog eens.

FONZIE Ik hou van jou.

KAROLA Nog eens zoals vroeger.

FONZIE Jij bent mijn server en mijn browser, mijn databank, mijn modem, mijn disk-drive.

KAROLA Oh ja, ik herinner me die floppy disk van jou. Ga verder. Jij bent mijn...

FONZIE Mijn bit en mijn byte ben je, mijn chip en mijn netwerk.

KAROLA Je netwerk? Je wil zeker in me inpluggen? Off-line? On-line? Nu? Hier?

FONZIE Nu? Hier?

KAROLA Waarom niet?

FONZIE De dir... deuh... dokter...

KAROLA Mijn echtgenoot de dokter slaapt.

FONZIE Hij is je echtgenoot niet.

KAROLA Hij slaapt nochtans als ik bij hem ben. Dat doen echtgenoten.

FONZIE Waarom ben je weggegaan, Karola?

KAROLA Omdat je sliep als je thuis was. Ik kom terug. Ik moet eerst zien of we nog aansluitbaar zijn. Zijn we? (streelt hem, vertroetelt hem, kust hem; schuift

eerst haar benen, dan haar lichaam tussen de armen en de benen van Fonzie door; dat kost wel enige moeite; uiteindelijk ligt ze onder hem, haar aangezicht naar het zijne gekeerd) Laat eens voelen. Op hoeveel gigabyte zit je?

Fonzie zit nog steeds op handen en voeten. Hij poogt Karola te kussen. Dat lukt niet. Wel kreunt hij van de pijn.

DIRECTEUR (op uit slaapkamer; hij is nog steeds in pyjama en hij is ook nog een beetje slaapdronken; hij merkt enkel Fonzie) Van Biesen, mag ik jouw gsm even? De mijne is buiten strijd.

FONZIE (blijft in dezelfde houding zitten, Karola blijft liggen zoals ze lag) Jazeker, meneer de directeur. Hij ligt op het salontafeltje.

DIRECTEUR (stapt naar het salontafeltje en zet zich neer in een van de fauteuils; hij vormt zijn nummer; zonder opkijken) Al iets gevonden?

Karola bepaalt Fonzie's antwoorden, door zijn hoofd in de gepaste richting te bewegen.

FONZIE Eigenlijk niet, meneer de directeur.

DIRECTEUR (zonder opkijken) Nee?

FONZIE Eigenlijk wel, meneer de directeur. 't Is te zeggen ...

DIRECTEUR Hallo? *Hostellerie Duc de Bourgogne*? .. U spreekt met Léopold Janssoons de Porthove la Ruelle. Ik annuleer voor vanavond. Sorry. ... Morgen ben ik er weer, ja. Om 20 uur, zoals anders. Tot morgen. (leunt dromerig achterover) Als we deze zaak boven water hebben, Van Biesen, neem ik u eens mee uit. Naar de *Hostellerie Duc de Bourgogne*. Het is er goed. Ik kan het weten: ik kom er elke dag. Elke dag. Zeven dagen in de week. Dertig in een maand. Driehonderd en zoveel in een jaar. Gaat u soms ook op restaurant, Van Biesen?

FONZIE Eigenlijk wel, meneer de directeur.

DIRECTEUR Voor u is het restaurant een welkome afwisseling. Voor mij is het een karwei, Van Biesen. Begrijpt u dat?

FONZIE Eigenlijk niet, meneer de directeur.

DIRECTEUR Ik heb geen keuze. Ik kan niet eens een boterham smeren. 's Morgens ontbijt ik in de Bank. Mijn secretaresse brengt me elke dag twee croissants mee. Lust u croissants?

FONZIE Eigenlijk wel. Eigenlijk niet. 't Is zeggen...

DIRECTEUR Ik heb de schurft aan croissants. 's Middags eet ik in de mess van de directie. Weet u wat, Van Biesen? Broodjes. Broodjes met magere ham, broodjes met magere kaas. Naast me zijn de andere directeurs aan hun tournedos of hun chateaubriand bezig. Ik aan mijn broodjes. U begrijpt toch waarom?

FONZIE Eigenlijk niet, meneer de directeur.

DIRECTEUR Omdat ik 's avonds in de *Duc de Bourgogne* tournedos eet. Ik kan in de *Duc de Bourgogne* toch geen broodjes met magere kaas of ham nemen?

FONZIE Eigenlijk niet, meneer de directeur. Eigenlijk wel, meneer de directeur.

DIRECTEUR Ik mag dus behalve croissants ook geen belegde broodjes meer lusten, Van Biesen. Het leven van een vrijgezel, neem dat van me aan, het is iets wat tegen waanzin aan parkeert. Ik weet het wel. "Waarom verbindt u zich niet tot de echtelijke staat?" zal u zeggen.

FONZIE Waarom verbindt u zich niet tot de echtelijke staat, meneer de directeur?

DIRECTEUR (zonder opkijken) Wat?

FONZIE Waarom trouwt u niet, meneer de directeur?

DIRECTEUR Trouwen. Met wie? Vroeger had ik geen tijd. Moest ik studeren, solliciteren, carrière maken. En nu? Welke vrouw zou een man willen met twee metalen kleppen?

FONZIE Misschien is uw hart van goud?

KAROLA (speels) Of uw bankrekening.

DIRECTEUR (staat recht, maar kijkt nog steeds niet naar Fonzie; hij heeft ook Karola niet gehoord) Soms benijd ik diegenen die gelukkig getrouwd zijn, Van Biesen. U bijvoorbeeld. Pardon. U niet. U bent niet gelukkig getrouwd, anders zou u er geen minnares op nahouden. Waarom doet u dat? U hebt een parel van een vrouw.

KAROLA Blij dat u dat zegt, meneer de directeur.

DIRECTEUR (hoort en ziet Karola) Van Biesen!

FONZIE Meneer de directeur.

Karola kruipt vanonder Fonzie vandaan. Ze stoot de ongelukkige daarbij aan. Die gilt van de pijn. Karola staat recht.

DIRECTEUR Waag het niet uw maîtresse nog ooit als mijn echtgenote voor te stellen.

FONZIE U begrijpt het niet, meneer de directeur.

DIRECTEUR Aan verbeelding ontbreekt het me anders niet. U evenmin, Van Biesen. Wat bezielt u? In uw eigen huis! Misschien waar uw vrouw bij is!

KAROLA Ze is erbij, Charlie!

DIRECTEUR Mevrouw, u mag ik helemaal niet vinden deugen.

FONZIE U begrijpt het niet, meneer de directeur.

DIRECTEUR Ik doe anders mijn best, Van Biesen.

FONZIE Nee!

KAROLA Ssst! Als een directeur gelijk heeft, spreek hem dan niet tegen, Van Biesen. Anders ook niet. Charlie, laten we naar bed gaan.

FONZIE Nee!

KAROLA Ja!

FONZIE Jullie gaan niet naar bed! Niemand gaat naar bed!!

DIRECTEUR Van Biesen, stelt u zich alstublieft niet voor dat u een patent hebt op slapengaan.

KAROLA En een privilege op alle vrouwen van de hele wereld. Of op alle mannen.

DIRECTEUR U hebt een door en door eerlijke, toegewijde en niet onbewogen vrouw, Van Biesen, zeg maar een parel. Ik weet niet wat u bezielt om... om....met dit zweverig apenstrekkentype aan te pappen. Van Biesen. Bij dezen ontsla ik u als werknemer. Ik ben bereid dit ontslag in te trekken als u binnen het halfuur uw echtelijke plichten nakomt met uw wettige vrouw. (af slaapkamer)

KAROLA Binnen het halfuur? Wat denk je, Fonzie?

Fonzie zit nog steeds op handen en knieën, in viervoetershouding.

KAROLA Blijf je daar zitten of waar doen we het?

FONZIE Schuif me die laptop toe.

Karola schrikt van Fonzie's barse toon, aarzelt even en schuift hem de laptop toe. Karola gaat in een fauteuil zitten en observeert hem.

KAROLA Die man IS je directeur?

Fonzie antwoordt niet; hij bekijkt koppig de laptop.

KAROLA Eigenlijk waardeer ik je. Voor de eerste keer in je leven heb je niet gelogen. Deze man is je directeur. Ik herkende hem trouwens meteen toen ik binnenkwam. Al heb ik maar een half jaar in zijn bank gewerkt, dicht bij jou, weet je nog, Fonzie? Oké, zwijg maar. En nu de dames. Wie zijn de dames? Niet liegen!

FONZIE Wat doet het ertoe wie ze zijn. Geen van beiden zet hier ooit nog een voet over de vloer.

KAROLA Hou je van me?

FONZIE Wat doet het ertoe? Bij jou schijnt liefde toch niet meer te tellen. Spelen, grappen maken, dat is alles wat telt bij jou.

KAROLA (geraakt) Soms vraag ik me af waar ik mijn terugkeer van af zal laten hangen: dat je van me houdt, of dat je nooit meer zal liegen. (is tot aan de slaapkamerdeur gestapt)

FONZIE                               Ik hou van jou. En ik zal nooit meer liegen.

Saskia, ongemerkt en berouwvol, op langs haldeur.

FONZIE                               En als ik nog eens een keertje lieg, vergeef het me dan.

KAROLA                              Waarom vertel je me niet nog eens dat je dat liegen van je vader hebt?

FONZIE                               Dat is ook zo.

KAROLA                              Wat jammer dat ik je niet geloof.

FONZIE                               Waarom niet?

KAROLA                              Omdat je nog nooit de waarheid hebt gezegd. (wipt -zonder Saskia gezien te hebben- de slaapkamer in)

Fonzie kijkt op en slaat dan woedend met de vuist op de vloer; hij bezeert zich. Saskia heeft Karola's woorden gehoord; deze woorden versterken haar berouw.

Fonzie blijft in viervoetershouding zitten. Saskia stapt met de beste bedoelingen tot bij hem. Ze knielt bij hem neer, in dezelfde houding: op handen en knieën, haar hoofd tegen het zijne.

SASKIA                               Fonzie? Ben je boos? Hou je nog van me, Fonzie? Je bent boos. Ik zie het. Je hoeft niet boos te zijn, Fonzie. Je kent me toch? Ik ben een beetje onbesuisig. Ik ben zo gebogen en getogen. Maar ik ben even vlug weer alles vergeten. Ik ben nog niet tot aan de lift en ik ben alles al vergeten. Alles, Fonzie. Ik zal nooit meer boos weglopen. Als ik nog eens boos wegloop, kom ik in de kortste kleren terug. Jij bent de man van mijn leven, Fonzie. Je zal zien: alles komt weer goed. Adam en Eva zijn tenslotte ook niet op een dag gebouwd. Fonzie? Luister je? (schuift onder Fonzie door: ze ligt nu onder hem; ze rekt zich een beetje om zijn hoofd vast te grijpen en hem te kussen)

DIRECTEUR                        (op uit de slaapkamer; ontstemd) Van Biesen, neem dat lief van u weg van me! (bedoelt: haal Karola uit de slaapkamer)

SASKIA                               (kruipt snel van onder Fonzie vandaan) Neem me niet kwalijk, dokter, ik zal het niet meer doen zolang hij niet genezen is.

DIRECTEUR                        U mag het zo dikwijls doen als u wil, mevrouw Van Biesen. Ik heb het over die... die...

SASKIA                               Over uw vrouw.

DIRECTEUR                        Wat? Over mijn vrouw. Uum.

FONZIE                               Over MIJN vrouw.

SASKIA                               Met mij mag het, Fonzie, je hoort toch wat de dokter zegt. Ik ben je vrouw en met je vrouw mag het. Niet waar, dokter?

FONZIE                               Jij bent mijn vrouw niet. Zij is mijn vrouw (wijst richting slaapkamer).

SASKIA                               Let niet op hem, hoor, dokter. Fonzie heeft maar één gebrek: hij zegt nooit de waarheid. Dat heeft hij van zijn vader. En zoals u weet: de appel valt niet ver van de vader.

FONZIE (luid) Deze man is mijn dokter niet. Hij is mijn directeur!

DIRECTEUR Van Biesen, ik voel me tegen een forse overspanning aan komen te zitten.

FONZIE Stilte!!! Willen jullie nu eens allemaal goed naar me luisteren?

DIRECTEUR Kalmte, Van Biesen, kalmte. Ook zonder verbaal geweld wordt dit (aan zijn hart tastend) knarsen.

KAROLA (komt uit de slaapkamer gelopen) Is er iets, Fonzie?

FONZIE Ja, er is iets! En ik wil dat jullie goed luisteren naar wat er is.

DIRECTEUR Ik neem aan dat het afhandelen van deze driehoeksverhouding buiten mijn werkveld valt, Van Biesen? (stapt waardig naar de slaapkamer; af)

KAROLA Dag buurvrouw.

SASKIA Ik ben de buurvrouw niet.

KAROLA Sorry! Jij bent mevrouw Van Biesen. Zegt Charlie.

SASKIA Voor iemand die er als laatste bijgekomen is, blaast u hoog van uw oren.

KAROLA Hou je eigenlijk wel van hem?

SASKIA Fonzie is de man van mijn leven. En u? Houdt u van hem?

KAROLA Soms.

SASKIA Soms. Weet u wat ik denk? Dat u het ijzer smeedt terwijl u heet bent.

KAROLA Hoor je dat, Fonzie? (geeft Fonzie een lichte, speelse trap)

FONZIE Auw!

SASKIA 't Is niet omdat u de vrouw van een dokter bent, dat u op hem mag trappen.

FONZIE Ze is de vrouw van de dokter niet.

SASKIA Van de specialist, ik weet het, Fonzie-snoes. (traantjes) Laat ik dan alleen maar hemden kunnen naaien, ik heb ook mijn waardigheid. En ik hou meer van hem dan wie ook ter wereld.

KAROLA Weet je dat zeker?

SASKIA Heel zeker.

KAROLA Hoor je dat, Fonzie-schat?

FONZIE Ik hoor het. Het zegt niets over diegene van wie IK het meeste hou.

KAROLA En ook niet over die derde, die van je houdt.

FONZIE Er IS geen derde.

SASKIA (houdt Karola voor de derde; voor haar is Karola over zichzelf bezig; tot Karola, blij) Hoort u dat? Uw druiven zijn te zuur, stop dat goed in uw hoofdkussen.

KAROLA Precies. En ondertussen maar nadenken over de vraag: van wie houdt HIJ het meest?

FONZIE Van mijn vrouw houd ik het meest!

SASKIA Van zijn vrouw. (denkt ook nu weer: tegenover de doktersvrouw doet Fonzie of ik zijn vrouw ben; hij heeft het dus over mij) IK ben zijn vrouw.

KAROLA Vergeet niet dat hij altijd liegt.

FONZIE Ditmaal niet!

SASKIA Ditmaal niet.

KAROLA Ook nu.

SASKIA Nu ook? 't Wordt moeilijk.

Er wordt aangebeld.

SASKIA Laat maar, Fonzie, ik doe wel open.

KAROLA IK doe open.

SASKIA Wie zou het zijn? Misschien Karola.

KAROLA Of Saskia.

FONZIE Niemand mag erin!

KAROLA Hoe jammer dat ik je niet geloof. (opent de haldeur)

De buurvrouw op; ze kijkt achterdochtig.

KAROLA Het is Saskia.

SASKIA Het is Karola.

KAROLA Spannend! We zijn weer met z'n drieën!

SASKIA Fonzie! Je vrouw is er!

KAROLA En je vriendin!

BUURVROUW En de buurvrouw!

KAROLA Ja, de buurvrouw ook. Alleen weet ik nog steeds niet met honderd procent zekerheid wie de buurvrouw is.

|                                                     |                                                                                                                             |
|-----------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| BUURVROUW                                           | Ik ben de buurvrouw.                                                                                                        |
| KAROLA                                              | Dat geloof ik toevallig niet.                                                                                               |
| SASKIA                                              | Dat geloven we toevallig niet. Anders zouden we al met z'n vieren zijn.                                                     |
| FONZIE                                              | Ze is de buurvrouw.                                                                                                         |
| KAROLA                                              | En jij hebt haar leren liegen.                                                                                              |
| BUURVROUW                                           | Jahweh zal me straffen als een onwaar woord ooit uit mijn mond was gevloeid.                                                |
| FONZIE                                              | Ten eerste: ik ken haar amper sinds deze morgen. Ten tweede: ze heeft nog nooit gelogen.                                    |
| SASKIA                                              | Ten derde: jij doet niets anders, lieve snoes.                                                                              |
| KAROLA                                              | Ten vierde: als je NU de waarheid vertelt, word ik opnieuw je vrouw. Wie is ze, Fonzie?                                     |
| BUURVROUW                                           | Ik ben de buurvrouw. Van deur tot deur ga ik om over het koninkrijk van Jahweh te spreken, tot getuigenis voor alle natiën. |
| SASKIA                                              | <u>(gaat weer een eind van de buurvrouw vandaan staan)</u> Dat is het doosje van de zalm hoor!                              |
| KAROLA                                              | Ik denk dat ik het gevonden heb! Even testen. Wie is ze, Fonzie? Niet liegen!                                               |
| <u>De directeur inmiddels op uit de slaapkamer.</u> |                                                                                                                             |
| FONZIE                                              | De buurvrouw.                                                                                                               |
| DIRECTEUR                                           | De kinesiste nog een keer? U hebt een flexibel aan- en uitloopschema, mevrouw de kinesiste.                                 |
| FONZIE                                              | Ze is de kinesiste niet.                                                                                                    |
| DIRECTEUR                                           | Toontje lager, Van Biesen.                                                                                                  |
| FONZIE                                              | Ze IS het niet!                                                                                                             |
| DIRECTEUR                                           | Een uurtje geleden hield u voor van wel.                                                                                    |
| SASKIA                                              | Liegen is zijn hobby, dokter.                                                                                               |
| FONZIE                                              | Hij is de dokter niet!                                                                                                      |
| SASKIA                                              | De specialist.                                                                                                              |
| DIRECTEUR                                           | De psychiater dan. Van Biesen, u maakt er een gekkenhuis van.                                                               |
| FONZIE                                              | Ze is de buurvrouw!                                                                                                         |
| SASKIA                                              | Fonzie. Waarom lieg je over je vrouw? Liegen waar ze bijstaat?                                                              |

BUURVROUW                      Ik ben de buurvrouw.

SASKIA                              Of ben je bang voor haar? Dat hoeft toch niet. Je hebt me altijd gezegd dat je vrouw een grootmoedig karakter heeft. Hoewel ik daar, tussen drie haakjes, niet al te veel van geloof. Ze lijkt me meer een muggenschifter.

DIRECTEUR                        Een grootmoedig karakter. Als iemand dat van zichzelf mag getuigen, dan u, mevrouw Van Biesen: u moet over een wel heel grootmoedig karakter beschikken om dit allemaal vol te houden. En u, Van Biesen, komt u met me mee. Nu.

FONZIE                              Zij is de buurvrouw, zij mijn vriendin, zij mijn vrouw.

DIRECTEUR                        Dat bepalen we in de slaapkamer wel. Vergeet je laptop niet. En je papieren.

De directeur af slaapkamer. Fonzie 'kruipt' hem achterna.

KAROLA                            Ik breng de rest. (draagt laptop en een pak papieren naar de slaapkamer; ze laat enkele documenten vallen)

SASKIA                              De slaapkamer?

BUURVROUW                      De slaapkamer! (slaat haar eigenaardig kruis) Dies irae dies illa ...

SASKIA                              Kyrie eleison. Heer, vergeef me want ik weet het niet meer.

KAROLA                            (op uit slaapkamer) Wat de heren doen heeft geen belang. Laten wij dames eerst uitmaken waar WIJ mee bezig zijn. Waarom staan WIJ tegen elkaar op te liegen?

SASKIA                              Liegen? Wij?.

KAROLA                            Ik bedoel: waarom weigeren wij de waarheid te achterhalen? De enige, de echte?

SASKIA                              Ik begrijp u niet.

KAROLA                            Kom op, meid, genoeg gedagdroomd!

SASKIA                              U steekt uw neus in andermans zakdoek. Daarmee gaat u uw broekje te buiten.

BUURVROUW                      Beëlzebub, ga weg!

KAROLA                            Jij ook: wakker worden!

BUURVROUW                      Jahweh zal hen straffen.

KAROLA                            Mond dicht! Wie begint? (tot Saskia) Jij? Wie ben jij?

SASKIA                              U wil me het mes op de neus zetten.

KAROLA                            En jij? Wie ben jij?

BUURVROUW Van deur tot deur moet ik gaan om Zijn koninkrijk te verkondigen. Ik ben Jahweh's Bekenner.

KAROLA Goed. IK zal beginnen. Ik ben zijn vrouw.

SASKIA Wiens vrouw?

KAROLA De zijne. Van Fonzie. Van Fons Van Biesen. Begrepen?

SASKIA U zet hoge borsten op, mevrouw.

KAROLA Dit is geen moment om spelletjes te spelen, meid.

SASKIA (wijst naar de buurvrouw) Als u het wil weten: dàt is zijn vrouw.

KAROLA IK ben zijn vrouw.

BUURVROUW (tot Karola) Jij bent zijn vriendin. Jij bracht hem verderf en cadeaus. (neemt de ingepakte fles die Karola voor Fonzie heeft meegebracht)

SASKIA Zo zo. Een cadeau. Nooit gehoord dat vrouwen cadeaus meebrengen voor hun man. U bent vast zo een geëmanstipeerd exemplaar.

BUURVROUW (tot Saskia) JIJ bent zijn vrouw.

SASKIA Ik ben zijn vriendin.

KAROLA Sinds wanneer?

SASKIA Sinds zijn vrouw hem in de steek liet.

KAROLA Meteen?

SASKIA Een uur later.

KAROLA Een uur later al. De schoft!

SASKIA Fonzie is geen schoft. Trouwens, het mocht van zijn vrouw, ze zijn op proef gescheiden.

BUURVROUW Jahweh zal hem straffen omdat hij zijn liefde niet op de vrouw richt maar op lieden van zijn geslacht.

SASKIA En Fonzie is ook geen homofiliest!

BUURVROUW Alle mannen zijn homo's. De mijne vooral.

SASKIA Fonzie niet! (naar de slaapkamer kijkend) Doe me niet twijfelen.

KAROLA Wacht eens even. Als ik begrijp wat jij bedoelt, dan... Alleen jij en ik weten dat hij geen homo is.

SASKIA Alleen u en ik? Alleen zij (wijst op de buurvrouw) en ik!

BUURVROUW (hysterisch) Mijn man een homo! Moge Jahweh hem straffen tot in zijn nazaten. Zaad? Nazaat? (rent langs haldeur af) Tot in zijn nakomelingschap!

SASKIA Alleen u en ik?

KAROLA Ja! Die daar is zijn vrouw niet. Zij is de buurvrouw. En jij bent Saskia.

SASKIA Alleen u en ik. En wie bent u dan?

KAROLA Wie schiet er nog over?

SASKIA U bent zijn vrouw! U bent Karola!

KAROLA Ik ben zijn vrouw. Karola. Blij je te leren kennen.

SASKIA La bamba!

KAROLA Waarom hebben we elkaar niet al lang bij de voornaam genoemd?

SASKIA Zo konden we net zo goed naar een paard in een hooiberg zoeken. Dus jij bent Karola. En... Wie is die man in mijn pyjama?

KAROLA In MIJN pyjama.

SASKIA Waarom draag jij pyjama's die je te groot zijn?

KAROLA Ik weet het niet. Er is zoveel dat ik van mezelf niet begrijp. Waarom ben ik van hem weggegaan? Omdat ik te veel van grapjes houd?

Er is weer gedruis in de slaapkamer.

SASKIA Grapjes?

KAROLA Het bed is altijd al krakkemikkig geweest.

SASKIA Zeg maar: een van vòòr de oorlog van 17-18. (ongerust) Wat doen ze met z'n tweeën in één bed?

KAROLA (voor het eerst twijfelend) Je gelooft toch niet dat er tussen hen...

SASKIA Je hoort van alles vertellen de laatste tijd. Stel je voor dat hij aids heeft. Of iets met zijn fosfaat.

KAROLA De directeur heeft het aan zijn hart.

SASKIA Welke directeur?

KAROLA De man in de slaapkamer. Hij is directeur van de Floyds Bank. Fonzie moet een heel dringend werk maken voor hem.

SASKIA In onze pyjama?

KAROLA Ik weet het niet meer. (weinig overtuigd) Misschien zijn directeurs zo.

SASKIA En wat voor werk? (in de slaapkamer weer gedruis) We moeten goed uit onze nopjes kijken, Karola. We mogen ons zeker geen kat voor de ogen laten draaien.

KAROLA We moeten ze alleen laten. Wat ze ook doen, ze moeten het rustig kunnen doen.

SASKIA Rustig? Doen? Fonzie? Hij is nooit rustig als hij iets doet. Hij zit altijd op rode kolen.

KAROLA We kunnen toch niet de hele nacht hier blijven?

SASKIA Nee? Nee.

KAROLA Wij gaan naar huis nu. Kom. Morgen praten we verder. Saskia, kom!

SASKIA Is dit wel de gulden binnenweg?

KAROLA We hebben geen keuze.

SASKIA Jij bent de echtgenote. Jij hebt het voor het zeggen.

KAROLA Kom! (stapt de hal in)

Saskia volgt aarzelend; ze kijkt nog eens om naar de slaapkamer.  
Haldeur blijft open staan. Fonzie komt op handen voeten uit de slaapkamer gekropen, een blad in de mond. De directeur komt hem achterna gekropen.

DIRECTEUR Weet je zeker dat we een stuk verloren zijn?

Fonzie vindt het document dat Karola laten vallen had. De twee mannen zitten de rug naar haldeur gekeerd.

DIRECTEUR Is het dat wat je zoekt?

Fonzie bestudeert het blad; hij knikt.  
Karola is ongemerkt teruggekeerd. Twijfels overvallen haar als ze de mannen ziet.

DIRECTEUR Het komt. Ik merk het aan uw blik.

Fonzie kijkt en knikt. De directeur legt een hand op zijn rug.

DIRECTEUR Ik raak er zelf opgewonden van. Hebt u het?

FONZIE (haast in extase) Ik heb het. Ik heb het.

Fonzie gaat op de hielen zitten. De directeur omhelst hem van vreugde.

DIRECTEUR Goede vriend!

Fonzie tuimelt de grond op; de directeur boven op hem. Fonzie schreeuwt van pijn. Karola heeft begrepen: haar man is een homo; af.

DIRECTEUR (klautert recht) Neem me niet kwalijk.

FONZIE Een perform-instructie met binnenin een dubbele go to. Gevaarlijk. Altijd gevaarlijk.

DIRECTEUR Hoe gevaarlijk ook, Van Biesen, het is u toch maar weer gelukt orde op zaken te stellen. (naar slaapkamer) Ik steek me snel weer in habijt. Kijk ondertussen ook de rest nog eens na.

FONZIE (de documenten inkijkend) Sluw! Sluw!

DIRECTEUR Niet sluw genoeg voor de meester-programmeur van onze bank, voor u, Van Biesen! Of mag ik ook Fonzie zeggen? Ja hee?

FONZIE Zoals u verkiest, meneer de directeur.

DIRECTEUR Van Biesen, ik ben trots op u! (af slaapkamer)

FONZIE (poogt recht te komen; dat lukt hem na enige moeite; hij loopt met sterk voorovergebogen bovenlichaam, kijkt of niemand in de badkamer is) Karola? (loopt naar haldeur en opent haar) Karola? (stelt ontmoedigd vast dat niemand in de hal is)

DIRECTEUR (op uit de slaapkamer met hemd en jas in de hand; hij heeft zijn pantalon aan, en trekt zijn pyjamavest uit; hij kijkt naar zijn eigen naakte tors) Ik hoor ineens geen geknars meer in mijn kleppen. Hoort u soms nog iets, Van Biesen? Niet van ginder uit natuurlijk.

Fonzie stapt tot bij de directeur en luistert aandachtig aan diens borst.

Saskia is ongemerkt opgekomen; ze wil er zich toch nog eens van vergewissen dat haar jongste vermoedens juist zijn: er is geen homo-relatie tussen Fonzie en de directeur. Het tafereel staat haaks op haar verwachtingen. Saskia loopt woedend af; ze trekt met veel lawaai de deur achter zich dicht. Fonzie, die Saskia niet gezien heeft, schrikt, rent naar haldeur en roept.

FONZIE Karola! Karola! (roepend af naar hal)

DIRECTEUR Als u niet wat geconcentreerder luistert, kunnen ze net zo goed exploderen voor u iets hoort. (haalt de schouders op en kleedt zich verder aan) Ach wat kan het me allemaal schelen. We hebben onze fraudeurs te pakken.

Fonzie op. Hij sleurt Saskia met zich mee.

SASKIA Laat me gerust. Ik ben Karola niet.

FONZIE Waar is Karola?

SASKIA Ik wil niets meer met jou te maken hebben.

FONZIE Waar is Karola?

SASKIA Het staat onverstotelijk vast: dit huis is bedoezeld!

De directeur volgt het dispuut.

FONZIE Dat heb ik je de afgelopen maand niet horen beweren.

SASKIA Niet door mij. Door jou. (wijst naar directeur) En door u! Door jullie slechtheid. De buurvrouw zegt dat Wahjeh, Jehwah...

FONZIE Jahweh.

SASKIA ... zegt dat het niet goed is als een man een man liefheeft.

DIRECTEUR (goedgezind) Uw vrouw zit niet om een woord verlegen, Van Biesen. Maar of ik er een snars van begrijp?

FONZIE Ze bedoelt dat u en ik van elkaar houden, meneer de directeur.

DIRECTEUR En of. (zich verder aankledend, argeloos) Vooral vandaag. Vandaag heeft uw man zich van zijn sterkste kant laten zien, mevrouw Van Biesen.

SASKIA Zeg maar: van de verkeerde kant.

DIRECTEUR Het is alsof hij me een nieuwe klep heeft ingeplant.

FONZIE Hij bedoelt: in zijn hart.

DIRECTEUR Van Biesen, weet u wat? Kleeft u aan. Ik neem u en uw vrouw mee uit eten! We maken er een feestdag van. Zeg me waar u naartoe wil. U hoeft op geen kosten te kijken. Mevrouw?

SASKIA Naar de Roze Vlinder misschien, bij Frederik Fluweel.

DIRECTEUR Wat? (vrolijk) Hoort u dat, Van Biesen? Uw vrouw wil met ons naar dat vieze-flikkers-restaurant in dat nichtensteegje achter de Grote Markt.

FONZIE Ik ben niet thuis in de horecasector, meneer de directeur.

DIRECTEUR (vrolijk) Mevrouw Van Biesen, ik begrijp dat u boos bent om die vrouw in de badkamer, dat hijgerige scharminkel (kijkt even voorzichtig achterom), ik bedoel: mijn vrouw. Maar u mag uw man niet blijven straffen om wat er is voorgevallen. U hebt een ogenblik van zwakte in hem herkend. Laat het daar bij blijven. Want u hebt een fijn man! Op de Bank spreekt hij bijzonder trots en met liefde over u. "Zijn vrouw betekent alles voor hem," wist zijn dienstchef me vanmorgen te vertellen. Nu ik u heb leren kennen kan ik dit slechts beamen: u bent een parel!

SASKIA Dank u, dokter.

FONZIE Dank u, directeur.

SASKIA Dank u, directeur. Dus, u bent geen homofiliest?

FONZIE Saskia!

DIRECTEUR Mevrouw Van Biesen, ik weet dat vrijgezellen vandaag de dag nogal vlug een roze driehoek opgespeld krijgen. Maar ik kan u verzekeren: ik doop mijn vulpen in de traditionele inkt. Niet elke dag natuurlijk. Laat ons zeggen: als mijn Dow Jones 2000 punten overschrijdt. Alles hangt van mijn kleppen af.

FONZIE De directeur heeft een metalen klep.

DIRECTEUR Twee, Van Biesen, twee.

SASKIA Een metalen klep?

DIRECTEUR Twee, mevrouw, twee.

SASKIA Toch niet aan zijn hart?

FONZIE (reactie van 'waar anders?') Daarom noemen we hem de... de... de...

SASKIA De directeur. En doet u het ook, ondanks de klep, meneer de directeur?

FONZIE Saskia!

SASKIA Neem me niet kwalijk. Ondanks de twee kleppen? Met één klep hoeft u nergens bang voor te zijn. Ik heb eens vriend gehad met ook een metalen klep. Lang voor jou, hoor Fonzie. Theo heette hij. Die zei net hetzelfde. "Het mag niet elke dag," zei hij, "het mag niet van de dokter." "Het hoeft ook niet elke dag, Theo," zei ik, "als je op de dagen dat het niet hoeft, of niet mag, maar vriendelijk met me bent." Theo. Wat een lieve man, ook op de andere dagen. Ik weet niet wat er van hem geworden is. "Dat komt door mijn metalen klep," zei hij, "dat ik zo vriendelijk geworden ben. Vriendschap is de bouwstof van het leven. Zeker voor iemand met een klep." Ik zei: "Theo, je verdient een staande ovulatie." (tot directeur) Bent u het daar mee eens, meneer de directeur? Is vriendschap niet de bouwstof van het leven?

DIRECTEUR Weleuh...

SASKIA Theo. Soms moest ik even luisteren of ze niet een beetje knarste. Zijn klep. De klep van Theo. Dan moest ik met mijn oor op zijn borstkas gaan liggen.

De directeur luistert met groeiende belangstelling.

SASKIA De eerste keer wist ik niet waar ik het had. "Theo," zei ik, "je voert vast wat in je schildklier." Ik toch maar luisteren.

DIRECTEUR Wat hoorde je?

SASKIA Ik hoorde het bonzen van zijn hart. Dat vind ik fijn. Ik ben dol als ik een man zijn hart hoor bonzen. Van dat knarsen hoorde ik niets. Knarst uw klep soms ook, meneer?

De directeur opent hoopvol zijn jas en hemd en nodigt Saskia uit te luisteren. Saskia legt haar oor te luisteren; ze omhelst de directeur daarbij erg lief.

DIRECTEUR Hoort u iets?

SASKIA Ssst! (doet de directeur gaan zitten, en luistert opnieuw)

De directeur glimlacht naar Fonzie: de situatie bevalt hem.

SASKIA Ik hoor het bonzen van uw hart, meneer de directeur. Ik ben dol op het bonzen van een hart. Van een man.

DIRECTEUR Van Biesen? Hoort u dat?

FONZIE Eigenlijk niet, meneer de directeur. Eigenlijk wel!

DIRECTEUR Fijn ook eens iemand te ontmoeten die oog, en in dit geval oor heeft voor zulke dingen. Nu wilde ik graag gauw even mijn handen wassen, Van Biesen. Waar is de badkamer? U hebt toch een badkamer?

FONZIE Jazeker, meneer de directeur. Eigenlijk... 't Is te zeggen... De badkamer ligt overhoop.

SASKIA Wacht. Ik zet ze gauw even aan kant.

DIRECTEUR Ik hoef enkel maar wat water, mevrouw. En maakt u zich dan maar klaar, Van Biesen. En u ook, mevrouw. Ik weet zeker dat de *Duc de Bourgogne* u zal bevallen. Zoals u mij bevalt. Waar is ze? De badkamer?

FONZIE (rent naar de badkamer en verspert de directeur de weg) Ik moet u iets bekennen, meneer de directeur.

SASKIA Niet liegen, Fonzie!

FONZIE Ik ben de badkamer aan het vernieuwen. Ander plafond en andere tegels tegen de muur.

DIRECTEUR Nee maar!

FONZIE Toch maar. Ik doe dat allemaal zelf, meneer de directeur. Neem me niet kwalijk, ik ben... ik heb... 't Is niet...

DIRECTEUR Van Biesen, ik herken een wapenbroeder in u. Ik ben namelijk ook een fanatiek doe-het-zelver. Daarnet heb ik u niet durven bekennen wat voor hobby ik beoefen. Ik zal het u nu zeggen. Mijn hobby is knutselen. Knutselen, ja. De bankdirecteur die 's avonds op zijn flat zit te knutselen! Wat moet ik anders, helemaal alleen, drie hoog? (opent de badkamer; kijkt even naar binnen en komt dan terug) Van Biesen, u hebt mij de hele avond geholpen, nu ga ik u helpen. Meer nog. Ik ga dat in mijn eentje doen. Met uw zwakke gal. U zou uw rug kunnen bezeren als u me hielp. Hebt u een werkpak voor me? Van Biesen, dit kan een nog fijnere avond worden dan in de *Duc de Bourgogne*. Misschien kan uw vrouw ondertussen voor een hapje zorgen? En voor een flesje wijn.

SASKIA Ja. Van een goed jaargetijde.

DIRECTEUR En bezorg me ondertussen een werkpak.

FONZIE Het werkpak ligt in de badkamer.

DIRECTEUR Prima. Het is net of ik een nieuwe klep heb gekregen. (fluitend af)

SASKIA Zo 'n directeur toch, wat een aardige heer. Heb ik me niet te zeer vergaloflappeerd?

FONZIE Dat vind ik zo fijn aan je. De directeur heeft gelijk: je bent toegewijd en eerlijk.

SASKIA Dank je, Fonzie. Hou je van me?

FONZIE Ik hou van je spontaneïteit.

SASKIA En van de rest? Nee dus.

FONZIE Jawel. 't Is te zeggen...

SASKIA Niet liegen, Fonzie. Nooit meer liegen. Denk aan de tien geboden. Het achtste: "Vlucht de achterflap en 't liegen'. Je houdt van Karola. Je kan haar niet missen.

FONZIE Niet missen, dat hoor je me niet ontkennen.

SASKIA Vlucht de achterflap, Fonzie.

FONZIE Ik kan haar niet missen.

SASKIA Zie je wel.

In de badkamer wordt met de hamer geklopt.

SASKIA De directeur is geen homofiliest, wel?

FONZIE Waarom vraag je dat?

SASKIA Ik ben bang van homofilisten.

FONZIE Ik ook.

DIRECTEUR (van uit badkamer) Van Biesen, kan u even iets vasthouden?

SASKIA (opnieuw vol twijfels) Iets vasthouden?

DIRECTEUR Mijn hamer.

SASKIA Zijn hamer.

DIRECTEUR Of doet u dat liever, mevrouw Van Biesen?

SASKIA Hij is geen homofiliest. Ik voel het. Ja, meneer de directeur. Maar ik moet eerst even bellen! Ga jij zo lang bij hem. Ik kom straks!

Fonzie af badkamer.

SASKIA (neemt haar gsm, haalt een papiertje uit haar zak en vormt het nummer dat ze afleest van het papiertje) Karola? ... Je ziet hoe snel ik je nummer al nodig heb. ... Ik ben bij hem. Het is een misverstand, weet je. Hij heeft helemaal niets... Ik bedoel: hij wilde. ... Nee, en hij is geen... Nee. Die ander ook niet. Goed. Ik wilde het je toch maar even zeggen. ... Tot ziens, ja.

In de badkamer is er geklop van de hamer. Fonzie krijgt een vreselijke pijnkramp en schreeuwt. Saskia reageert alert en loopt naar de badkamer. De directeur heeft Fonzie op de schouders genomen; zo komen ze uit de badkamer.

SASKIA Er is toch niets gebroken?

DIRECTEUR De gal. 't Is altijd de gal bij Van Biesen. (legt Fonzie op de bank neer)

SASKIA Voorzichtig!

DIRECTEUR En blijf nu in godsnaam rustig liggen, Van Biesen. Wil u een valium?

SASKIA Fonzie-snoes, is er iets gebroken?

DIRECTEUR Het plafond moeten we hoe dan ook vanavond gelegd krijgen.

SASKIA Kan het geen kwaad voor uw kleppen, meneer de directeur?

DIRECTEUR Niet als u me een hand toesteeft, mevrouw. U vindt het toch goed, Van Biesen, dat uw vrouw me een hand toesteeft?

FONZIE Ze is mijn vrouw niet!

SASKIA Dat plafond vanavond nog klaar? Ik heb maar twee paar handen, hoor.

DIRECTEUR Na u, mevrouw, na u.

Saskia en de directeur giechelend af badkamer.

Fonzie valt vermoeid achterover. Meteen wordt er aangebeld. Fonzie sukkelt recht van de bank. Opent zwijmelend haldeur. De buurvrouw op. Fonzie wil nog de deur dichtslaan, maar de voet van de buurvrouw zit ertussen.

BUURVROUW Jahweh zei: gaat rond en beken de grootheid van mijn koninkrijk.

FONZIE Een andere keer, buurvrouw, morgen.

BUURVROUW Maar Jahweh voegt eraan toe: gaat rond, steekt de handen uit de mouwen en helpt waar nood is. Maakt recht wat krom is, ruimt op wat puin is. (raakt naar binnen)

FONZIE Nee! Nee, buurvrouw, niet nu. Morgen!

Er wordt aangebeld. Fonzie gaat kijken; hij schrikt, meer: hij slaat weer in paniek. Hij loopt tot bij de buurvrouw en sleurt haar mee naar de slaapkamer.

BUURVROUW Waar wil u met me heen?

FONZIE Naar de slaapkamer.

BUURVROUW (lief, en geil) Naar de slaapkamer? Weet u dat zeker?

Er wordt weer aangebeld.

FONZIE Heel zeker. Ik kom, ik kom! (naar badkamer en aanstonds terug met hamer)

BUURVROUW Buurman, hoe verheugt het me dat de ware liefde over u is neergedaald. Vijftien dagen en drie uur waren we getrouwd, Lodewijk en ik, en nog altijd was ons huwelijk niet geconsumeerd. Ik zei: "Lodewijk, je houdt niet van

mij." "Vrouw," zeide hij, "mijn liefde is niet op u gericht maar op uw broeder Frederik." Onze Freddy.

Fonzie slaat de buurvrouw knock-out. Hij gooit de hamer neer, en sleept de buurvrouw naar de slaapkamer; af, op.

DIRECTEUR (op uit badkamer) Kan ik de hamer... (ziet hamer liggen en raapt hem op)  
Van Biesen, ik heb er hoogte van gekregen dat uw vrouw eigenlijk nièt uw vrouw is.

Er wordt aangebeld.

FONZIE Ja! Nee! Ik bedoel: ze is mijn vrouw niet.

DIRECTEUR Waarom hebt u dat niet eerder gezegd? Wie het ook is: diegene die me op de badkamer een hand toesteeft is een parel, Van Biesen. Zeg maar: een lineaire obligatie met een uiterst aantrekkelijke rente.

FONZIE Eigenlijk wel, meneer de directeur,

DIRECTEUR Aanleg voor getreuzel kan men haar niet toedichten.

Er wordt nogmaals aangebeld.

FONZIE Eigenlijk niet. Maar u mag haar nooit te lang alleen laten.

DIRECTEUR Ik ga al, ik ga al, Van Biesen. (af badkamer)

Fonzie rent naar haldeur.

DIRECTEUR (op badkamer) Ik heb uw echte vrouw al die tijd voor de kinesiste gehouden. Nu ja, wat begrijp ik van een huwelijk? Ik ben tenslotte niet getrouwd. Ik vraag me af wat me tegenhoudt.

De directeur af badkamer. Er is meteen gegiechel in de badkamer.

FONZIE (naar deur hal) Karola!

SASKIA (op badkamer) Fonzie, ik weet nu zeker dat de dokter geen homofiliest is.

FONZIE Het is ook geen dokter.

SASKIA Ik weet het. En ik ben uw vrouw niet. (af badkamer)

Er is meteen gegiechel in de badkamer.

FONZIE (kan eindelijk haldeur openen) Karola!

KAROLA (op) Je kan de mensen aardig laten wachten.

FONZIE Had dan je sleutel gebruikt.

KAROLA Heb sleutel een kwartier geleden weggegooid. Zijn we alleen? Niet liegen.

FONZIE We zijn niet alleen.

KAROLA                      Ik geloof je niet. (slaat de armen om hem heen) Maar goed ook. Misschien houd ik nog het meeste van je omdat je zo fijnzinnig kan liegen.

FONZIE                      Ik lieg niet.

KAROLA                      Ben je nièt alleen?

FONZIE                      Nee. Er ligt een afgezant van Jahweh in ons bed.

Er is gedruis in de slaapkamer. Karola kijkt hem verrast aan.

KAROLA                      Làg. Zullen we 't dan zoals vroeger in de badkamer doen?

FONZIE                      Er is nog iemand. De directeur. Die is in de badkamer een nieuw plafond aan het leggen. Saskia houdt zijn hamer vast.

Er is gegiechel in de badkamer.

FONZIE                      Ze heeft de man van haar leven gevonden. Ze verdient het.

Karola stapt ze naar de badkamer en sluit de deur met de sleutel. Ze stapt naar de slaapkamer, haalt de sleutel van de binnenkant en sluit ook de deur van de slaapkamer.

FONZIE                      Ik moet je nòg iets zeggen. Zal je me geloven?

KAROLA                      (doet het licht uit) Ja.

FONZIE                      Ik hou van jou. Ga nooit meer weg.

KAROLA                      Nooit meer.

**D O E K**